

Yacoub, Hanadi Mohammed Kamel, geboren te Benghazi (Libië) op 22 maart 1986.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands Zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 19 december 2023.

FILIP

Van Koningswege :
De Minister van Justitie,
Met 's Lands zegel gezegd:
De Minister van Justitie,
P. VAN TIGCHELT

Yacoub, Hanadi Mohammed Kamel, née à Benghazi (Libye) le 22 mars 1986.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du Sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur Belge*.

Donné à Bruxelles, le 19 décembre 2023.

PHILIPPE

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,
Scellé du sceau de l'Etat :
Le Ministre de la Justice,
P. VAN TIGCHELT

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2024/000413]

18 JANUARI 2024. — Wet om justitie menselijker, sneller en straffer te maken III (1)

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

HOOFDSTUK 1. — *Algemene bepaling*

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen van het Wetboek van strafvoordering*

Art. 2. Artikel 28*bis*, § 1, eerste lid, van het Wetboek van strafvoordering, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, wordt aangevuld met de volgende zin: "Het opsporingsonderzoek wordt à charge en à décharge gevoerd."

Art. 3. In artikel 35*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 mei 1997 en gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt het woord "bewaarder" vervangen door de woorden "Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie";

2° het artikel wordt aangevuld met een zesde lid, luidende:

"In de gevallen waarin de wet bepaalt dat de verbeurdverklaring van onroerende goederen die hebben gediend of bestemd zijn geweest voor het plegen van het misdrijf mogelijk is, zal worden gehandeld overeenkomstig de vormvoorschriften van dit artikel."

Art. 4. Artikel 43 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

"§ 2. Ten einde zich te vergewissen van het psychisch functioneren van een verdachte kan de procureur des Konings een psychologisch onderzoek door een deskundige, houder van de beroepstitel klinisch psycholoog, bevelen waarbij minstens een risicotaxatie wordt verricht.

De aangestelde klinisch psycholoog voldoet aan de voorwaarden bepaald door de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen en is opgenomen in het nationaal register voor gerechtsdeskundigen en beëdigde vertalers, tolken en vertalers-tolken, tenzij toepassing wordt gemaakt van artikel 555/15 van het Gerechtelijk Wetboek.

De deskundige maakt van zijn bevindingen binnen de maand na zijn aanstelling een voorlopig verslag op, overeenkomstig het door de Koning vastgesteld model. Dat voorlopig verslag wordt ter lezing gestuurd aan de verdachte en, in voorkomend geval, aan de advocaat van de verdachte.

Tenzij de procureur des Konings vooraf een termijn heeft vastgesteld, bepaalt de deskundige, rekening houdend met de aard van de zaak, een redelijke termijn waarbinnen de verdachte en, in voorkomende geval, de advocaat van de verdachte of zijn eigen deskundige, zijn opmerkingen moet maken. Behoudens andersluidende beslissing van de procureur des Konings bedraagt die termijn ten minste acht dagen na ontvangst van het voorlopig verslag.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2024/000413]

18 JANVIER 2024. — Loi visant à rendre la justice plus humaine, plus rapide et plus ferme III (1)

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

La Chambre des représentants a adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

CHAPITRE 1er. — *Disposition générale*

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2. — *Modifications du Code d'instruction criminelle*

Art. 2. L'article 28*bis*, § 1er, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, inséré par la loi du 12 mars 1998, est complété par la phrase suivante: "L'information est conduite à charge et à décharge."

Art. 3. À l'article 35*bis* du même Code, inséré par la loi du 20 mai 1997 et modifié par la loi du 11 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 3, les mots "au conservateur" sont remplacés par les mots "à l'Administration générale de la Documentation patrimoniale";

2° l'article est complété par un alinéa 6 rédigé comme suit:

"Dans les cas où la loi prévoit que la confiscation de biens immeubles qui ont servi ou ont été destinés à commettre l'infraction est possible, il sera procédé conformément aux formalités du présent article."

Art. 4. L'article 43 du même Code, modifié par la loi du 10 juillet 1967, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

"§ 2. Afin de s'assurer du fonctionnement psychique d'un suspect, le procureur du Roi peut ordonner un examen psychologique par un expert, porteur du titre professionnel de psychologue clinicien, au cours duquel est effectuée au moins une évaluation des risques.

Le psychologue clinicien désigné satisfait aux conditions fixées par la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé et est inscrit au registre national des experts judiciaires et des traducteurs, interprètes et traducteurs-interprètes jurés, sauf s'il est fait application de l'article 555/15 du Code judiciaire.

Dans le mois de sa désignation, l'expert rédige, à partir de ses constatations, un rapport provisoire, conformément au modèle fixé par le Roi. Ce rapport provisoire est envoyé pour lecture au suspect et, le cas échéant, à son avocat.

À moins qu'un délai n'ait été antérieurement déterminé par le procureur du Roi, l'expert fixe un délai raisonnable, compte tenu de la nature de l'affaire, dans lequel le suspect et, le cas échéant, son avocat ou son propre expert, doit formuler ses observations. Sauf décision contraire du procureur du Roi, ce délai est d'au moins huit jours suivant la réception du rapport provisoire.

De deskundige ontvangt de opmerkingen van de verdachte en, in voorkomend geval, van zijn advocaat en van zijn eigen deskundige vóór het verstrijken van deze termijn. De deskundige houdt geen rekening met de opmerkingen die hij na het verstrijken van deze termijn ontvangt.

Het eindverslag wordt gedagtekend. Het bevat ook een opgave van de stukken en nota's die de verdachte en, in voorkomend geval, zijn advocaat of zijn eigen deskundige heeft overhandigd en de opmerkingen hierop. Het verslag wordt door de deskundige ondertekend.

De handtekening van de deskundige wordt voorafgegaan door de volgende eed: "Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk vervuld heb."

Binnen vijftien dagen na ontvangst van de opmerkingen van de verdachte, en in voorkomend geval, van zijn advocaat en desgevallend van de eigen deskundige, wordt het eindverslag neergelegd. Op de dag van de neerlegging van het verslag zendt de deskundige, bij een aangetekende zending, een afschrift van het verslag aan de verdachte en, in voorkomend geval, aan zijn advocaat.

Het verslag van de deskundige is pas rechtsgeldig als het ondertekend is en de eed is afgelegd."

Art. 5. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 190sexies ingevoegd, luidende:

"Art. 190sexies. § 1. De rechtbank kan, voor zover voldaan is aan het vierde lid en voor zover het gaat om feiten die niet van die aard schijnen te zijn dat ze gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar gevangenisstraf of een zwaardere straf en voor zover er elementen in het dossier aanwezig zijn die aangeven dat de feiten gerelateerd zijn aan een verslavings-, agressie of psychosociale problematiek, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de beklaagde of zijn advocaat, overgaan tot het opleggen van een hersteltraject overeenkomstig dit artikel.

Hiertoe moeten de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° de beklaagde ontkent de hem ten tenlastegelegde feiten niet, erkent het bestaan van een onderliggende verslavings-, agressie of psychosociale problematiek van zijn kant en is gemotiveerd om hieraan te werken;

2° de beklaagde wordt op het ogenblik van de verschijning voor de rechtbank niet opgevolgd door een dienst van de gemeenschappen wegens dezelfde problematiek;

3° de beklaagde mag niet onder de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank vallen;

4° de beklaagde verleent op vrije en voldoende geïnformeerde wijze zijn instemming met het hersteltraject.

Voor zover in de rechtbank een gespecialiseerde kamer daartoe is ingericht, worden de zaken waarin er sprake is van een onderliggende problematiek en waarvoor een hersteltraject in toepassing van dit artikel overwogen wordt, door die kamer behandeld.

De rechtbank sluit een protocol af met het parket, de balie en de partners die instaan voor de uitvoering van de hersteltrajecten. Het protocol specificeert op welke manier de opvolging en de informatie-doorstroming geregeld wordt.

Tijdens de zittingen zijn een of meerdere diensten die instaan voor de uitvoering van de hersteltrajecten aanwezig en geven zij indien nodig toelichting.

§ 2. De rechtbank kan ambtshalve of op verzoek van het openbaar ministerie een melding sturen naar de bevoegde dienst van de gemeenschappen met de vraag om een maatschappelijke enquête te verrichten.

§ 3. Tijdens de inleidingszitting zetten het openbaar ministerie en de burgerlijke partij of haar advocaat de zaak uiteen. De beklaagde wordt gehoord.

De rechter gaat na of de voorwaarden bedoeld in paragraaf 1 vervuld zijn en of het aangewezen lijkt om een hersteltraject op te leggen.

Indien dit het geval is, wordt de zaak uitgesteld met het oog op het opstellen van een hersteltraject.

Is dit niet het geval dan vindt de behandeling van de zaak plaats.

§ 4. In het in paragraaf 3, derde lid, bedoelde geval wordt een hersteltraject opgesteld door de bevoegde dienst van de gemeenschappen, in samenwerking met de beklaagde. In het hersteltraject worden maatregelen uitgewerkt, rekening houdend met de onderliggende problematiek en met oog voor de belangen van de burgerlijke partij.

L'expert reçoit les observations du suspect et, le cas échéant, de son avocat et de son propre expert, avant l'expiration de ce délai. L'expert ne tient aucun compte des observations qu'il reçoit après l'expiration de ce délai.

Le rapport final est daté. Il contient également le relevé des documents et des notes remis par le suspect et, le cas échéant, par son avocat ou son propre expert ainsi que les remarques y afférentes. Le rapport est signé par l'expert.

La signature de l'expert est précédée du serment ainsi conçu: "Je jure avoir rempli ma mission en honneur et conscience, avec exactitude et probité."

Le rapport final est déposé dans les quinze jours suivant la réception des observations du suspect et, le cas échéant, de son avocat et, s'il y a lieu, de son propre expert. Le jour du dépôt du rapport, l'expert envoie, par envoi recommandé, une copie du rapport au suspect et, le cas échéant, à son avocat.

Le rapport de l'expert est seulement valide s'il est signé et si le serment a été prêté."

Art. 5. Dans le même Code, il est inséré un article 190sexies, rédigé comme suit:

"Art. 190sexies. § 1er. Pour autant qu'il soit satisfait à l'alinéa 4 et qu'il s'agisse de faits qui ne paraissent pas être de nature à devoir être punis d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans ou d'une peine plus lourde et pour autant que des éléments du dossier indiquent que les faits sont liés à une problématique de dépendance, d'agressivité ou psychosociale, le tribunal peut, soit d'office, soit à la demande du ministère public, soit à la demande du prévenu ou de son avocat, procéder à l'imposition d'un trajet restauratif conformément au présent article.

Les conditions suivantes doivent être remplies pour ce faire:

1° le prévenu ne nie pas les faits qui lui sont reprochés, reconnaît l'existence d'une problématique sous-jacente de dépendance, d'agressivité ou psychosociale dans son chef, et est motivé à y travailler;

2° le prévenu n'est pas suivi au moment de la comparution devant le tribunal, par un service des communautés en raison de la même problématique;

3° le prévenu ne peut relever de la compétence du juge de l'application des peines ou du tribunal de l'application des peines;

4° le prévenu a donné son consentement libre et éclairé au trajet restauratif.

Dans la mesure où une chambre spécialisée a été mise en place à cet effet au sein du tribunal, les affaires dans lesquelles il existe une problématique sous-jacente et pour lesquelles un trajet restauratif est envisagé en application du présent article, sont traitées par cette chambre.

Le tribunal conclut un protocole avec le parquet, le barreau et les partenaires chargés de la mise en œuvre des trajets restauratifs. Le protocole précise la manière dont le suivi et le flux d'informations sont organisés.

Lors des audiences, un ou plusieurs services chargés de l'exécution des trajets restauratifs sont présents et fournissent des explications, si nécessaire.

§ 2. Le tribunal peut, d'office ou à la demande du ministère public, envoyer une notification au service compétent des communautés lui demandant d'effectuer une enquête sociale.

§ 3. Lors de l'audience d'introduction, le ministère public et la partie civile ou l'avocat de celle-ci exposent l'affaire. Le prévenu est entendu.

Le juge vérifie si les conditions visées au paragraphe 1er sont remplies et s'il semble approprié d'imposer un trajet restauratif.

Si tel est le cas, l'affaire est remise en vue de l'élaboration d'un trajet restauratif.

Si tel n'est pas le cas, il est procédé à l'examen de l'affaire.

§ 4. Dans le cas visé au paragraphe 3, alinéa 3, un trajet restauratif est élaboré par le service compétent des communautés, en collaboration avec le prévenu. Dans le trajet restauratif, des mesures sont élaborées compte tenu de la problématique sous-jacente et dans le respect des intérêts de la partie civile.

§ 5. Uiterlijk twee maanden na de inleidingszitting vindt een oriëntatiezitting plaats waarop de beklaagde aan de rechter een hersteltraject voorlegt.

Als het hersteltraject niet wordt aanvaard, kan de beklaagde voorstellen tot aanpassing doen. Doet hij dit niet dan vindt de behandeling van de zaak plaats.

Indien het hersteltraject wordt aanvaard, wordt het ondertekend door de beklaagde. De zaak wordt uitgesteld voor verdere opvolging.

§ 6. Uiterlijk een maand na de oriëntatiezitting bedoeld in paragraaf 5 en telkens wanneer de rechtbank dit aangewezen acht, vindt een opvolgingszitting plaats waarop de naleving van de voorwaarden van het hersteltraject wordt besproken en geëvalueerd. Deze worden waar nodig bijgestuurd.

De bevoegde diensten van de gemeenschappen begeleiden de beklaagde bij de naleving van het hersteltraject. In het kader van de controle en in functie van eventuele bijsturingen van het hersteltraject stellen de bevoegde diensten een verslag op tegen elke volgende opvolgingszitting en telkens wanneer zij dit nodig achten of op vraag van de rechtbank. Een kopie van deze verslagen wordt systematisch toegestuurd aan het openbaar ministerie en gevoegd bij het dossier voor de volgende opvolgingszitting.

Indien de rechtbank tot de voortzetting van het hersteltraject beslist, wordt de zaak uitgesteld voor verdere opvolging. Indien het hersteltraject niet wordt opgevolgd, beslist de rechtbank tot stopzetting en vindt de behandeling van de zaak plaats.

De duur van de opvolging is beperkt tot een jaar. Deze termijn kan door de rechtbank bij een met redenen omklede beslissing verlengd worden met maximaal zes maanden.

§ 7. Uiterlijk achttien maanden na het opstarten van het hersteltraject vindt de behandeling van de zaak plaats.

De beklaagde en de burgerlijke partij en hun advocaten worden in kennis gesteld van de plaats, de dag en het uur van verschijning.

De burgerlijke partij of haar advocaat wordt gehoord voor de uiteenzetting van de burgerlijke vordering, de beklaagde en zijn advocaat worden gehoord in zijn verdediging en het openbaar ministerie vat de zaak samen en neemt zijn conclusie.

De rechtbank houdt bij de uitspraak rekening met het gevolgde hersteltraject en vermeldt dit in het vonnis."

Art. 6. In artikel 209*bis*, zevende lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 februari 2016, worden de woorden "artikel 152" vervangen door de woorden "de artikelen 152 en 190*sexies*".

Art. 7. In boek II, titel I, van hetzelfde Wetboek, wordt het opschrift van hoofdstuk V vervangen als volgt: "Hoofdstuk V. De snelrechtprocedure."

Art. 8. Artikel 216*quinquies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2000 en gedeeltelijk vernietigd bij het arrest nr. 56/2002 van het Grondwettelijk Hof, wordt vervangen als volgt:

"Art. 216*quinquies*. § 1. In afwijking van artikel 127, kan de procureur des Konings een persoon die aangehouden is met toepassing van artikel 16 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, dagvaarden voor de politierechtbank of de correctionele rechtbank met het oog op de toepassing van de snelrechtprocedure, voor zover de onderzoeksrechter van oordeel is dat het gerechtelijk onderzoek volledig is en het dossier daartoe op vordering van de procureur des Konings heeft meegedeeld.

Het vrij en weloverwogen akkoord van de aangehoudene dient in aanwezigheid van zijn advocaat te worden bevestigd voor de onderzoeksrechter, die het akkoord in een proces-verbaal acteert. Het akkoord kan vanaf dat ogenblik niet meer worden ingetrokken.

Zodra het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd en uiterlijk op de zitting van de raadkamer bedoeld in artikel 21 van de bovenvermelde wet van 20 juli 1990 gaat de procureur des Konings over tot dagvaarding.

De beklaagde die de taal van de procedure niet verstaat, ontvangt binnen een redelijke termijn de vertaling van de relevante passages van de dagvaarding in een taal die hij bij het eerste verhoor overeenkomstig artikel 47*bis* heeft gekozen, zodanig dat hij geïnformeerd is over de hem ten laste gelegde feiten en hij zich effectief kan verdedigen. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

§ 2. Plaats, dag en uur van verschijning worden zo snel mogelijk en in elk geval binnen vierentwintig uur na de kennisgeving bedoeld in paragraaf 1, derde lid, via het snelst mogelijke, schriftelijke communicatiemiddel, aan de gekende slachtoffers meegedeeld.

§ 5. Au plus tard deux mois après l'audience d'introduction, il est tenu une audience d'orientation au cours de laquelle le prévenu soumet un trajet restauratif au juge.

Si le trajet restauratif n'est pas accepté, le prévenu peut formuler des propositions d'adaptation. S'il ne le fait pas, il est procédé à l'examen de l'affaire.

Si le trajet restauratif est accepté, le prévenu le signe. L'affaire est remise aux fins de suivi ultérieur.

§ 6. Au plus tard un mois après l'audience d'orientation visée au paragraphe 5 et chaque fois que le tribunal le juge opportun, il est tenu une audience de suivi au cours de laquelle le respect des conditions du trajet restauratif est discuté et évalué. Celles-ci sont ajustées, si nécessaire.

Les services compétents des communautés accompagnent le prévenu en ce qui concerne le respect du trajet restauratif. Dans le cadre du contrôle et en fonction des éventuels ajustements du trajet restauratif, les services compétents établissent un rapport pour chaque prochaine audience de suivi, et à chaque fois qu'ils l'estiment utile ou à la demande du tribunal. Une copie de ces rapports est systématiquement adressée au ministère public et est jointe au dossier en vue de la prochaine audience de suivi.

Si le tribunal décide la poursuite du trajet restauratif, l'affaire est remise aux fins de suivi ultérieur. Si le trajet restauratif n'est pas suivi, le tribunal décide d'y mettre un terme et il est procédé à l'examen de l'affaire.

La durée du suivi est limitée à un an. Ce délai peut être prolongé par le tribunal par une décision motivée pour une durée maximale de six mois.

§ 7. Au plus tard dix-huit mois après le début du trajet restauratif, il est procédé à l'examen de l'affaire.

Le prévenu et la partie civile et leurs avocats sont informés des lieu, jour et heure de la comparution.

La partie civile ou son avocat sont entendus pour l'exposé de l'action civile, le prévenu et son avocat sont entendus en leur défense et le ministère public résume l'affaire et donne ses conclusions.

Lors du prononcé, le tribunal tient compte du trajet restauratif suivi et le mentionne dans le jugement."

Art. 6. Dans l'article 209*bis*, alinea 7, du même Code, inséré par la loi du 5 février 2016, les mots "de l'article 152" sont remplacés par les mots "des articles 152 et 190*sexies*".

Art. 7. Dans livre II, titre I, du même Code, l'intitulé du chapitre V est remplacé par ce qui suit: "Chapitre V. La procédure accélérée."

Art. 8. L'article 216*quinquies* du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2000 et partiellement annulé par l'arrêt de la Cour constitutionnelle n° 56/2002, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 216*quinquies*. § 1er. Par dérogation à l'article 127, le procureur du Roi peut citer, aux fins de l'application de la procédure accélérée, devant le tribunal de police ou le tribunal correctionnel, une personne placée en détention préventive en application de l'article 16 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, pour autant que le juge d'instruction estime que l'instruction est complète et que le dossier ait été communiqué dans ce but, sur réquisition du procureur du Roi.

L'accord libre et éclairé de la personne arrêtée doit être confirmé, en présence de son avocat, devant le juge d'instruction, qui fait acte de l'accord dans un procès-verbal. À partir de ce moment, l'accord ne peut plus être retiré.

Dès que le mandat d'arrêt est décerné et au plus tard à l'audience de la chambre du conseil visée à l'article 21 de la loi du 20 juillet 1990 précitée, le procureur du Roi procède à la citation.

Le prévenu qui ne comprend pas la langue de la procédure reçoit, dans un délai raisonnable, la traduction des passages pertinents de la citation dans une langue qu'il comprend et qu'il a choisie lors de la première audition conformément à l'article 47*bis*, pour lui permettre d'avoir connaissance des faits qui lui sont reprochés et de se défendre de manière effective. Les frais de traduction sont à charge de l'État.

§ 2. Les lieu, jour et heure de la comparution sont communiqués le plus rapidement possible et en tout cas dans les vingt-quatre heures après la notification visée au paragraphe 1er, troisième alinéa, par le moyen de communication écrit le plus rapide, aux victimes connues.

De slachtoffers die de taal van de procedure niet verstaan, hebben het recht een vertaling van die inlichtingen te verkrijgen in een taal die zij verstaan. Het verzoek dient ter griffie van de bevoegde rechtbank te worden neergelegd. De vertaling wordt verstrekt binnen een redelijke termijn. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

Op schriftelijk verzoek van de benadeelde persoon dat voor de terechtzitting en op hetzelfde moment als de verklaring bedoeld in artikel 5bis van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van strafverordering kan worden ingediend, wordt het dossier ter beschikking van hem en zijn advocaat gesteld.

§ 3. Het dossier ligt op de griffie in origineel of in kopie ter beschikking en de partijen kunnen er inzage van hebben en er kopie van opvragen onverminderd de toepassing van artikel 21, § 3, van de bovenvermelde wet van 20 juli 1990. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie van het dossier nemen ter plaatse.

§ 4. De verschijning voor de rechtbank geschiedt binnen een termijn die niet korter mag zijn dan vijf werkdagen, noch langer dan vijftien dagen vanaf de dagvaarding.

De rechtbank doet uitspraak ter terechtzitting of binnen vijf dagen na de in het eerste lid bedoelde zitting.

§ 5. De rechtbank kan, na de partijen en hun raadslieden te hebben gehoord, ambtshalve of op verzoek van de beklagde, de burgerlijke partij of het openbaar ministerie de zaak eenmalig verdagen naar een volgende zitting, binnen een termijn die begint te lopen na de eerste zitting en die niet meer dan vijftien dagen mag bedragen.

De rechtbank doet uitspraak ter terechtzitting of binnen vijf dagen na de in het eerste lid, bedoelde laatste zitting.

§ 6. De raadkamer beslist over het al dan niet handhaven van de voorlopige hechtenis, overeenkomstig artikel 21, §§ 1 tot 5, van voornoemde wet van 20 juli 1990. Na de zitting van de raadkamer komt deze bevoegdheid toe aan de rechtbank.

De voorlopige invrijheidstelling kan worden verleend op indiening van een verzoekschrift gericht aan de rechtbank vanaf de zitting van de raadkamer bedoeld in voorgaande lid, overeenkomstig de modaliteiten bepaald in artikel 27, §§ 3 en 4, van de bovenvermelde wet van 20 juli 1990.

§ 7. Tegen het vonnis kan beroep worden ingesteld op de wijze en onder de voorwaarden bepaald in artikel 209bis.”.

Art. 9. Artikel 216sexies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2000, wordt vervangen als volgt:

“Art. 216sexies. § 1. Wanneer de rechtbank van oordeel is dat de voorwaarden voorzien in artikel 216quinquies, § 1, niet vervuld zijn of de zaak niet in staat is om te worden berecht in het kader van de snelrechtprocedure, wordt het dossier terug ter beschikking gesteld van de procureur des Konings en kan de dagvaarding onontvankelijk worden verklaard.

In dat geval beslist de rechtbank bij dezelfde beschikking over de handhaving van de beklagde in hechtenis tot aan de eventuele betekening van een bevel tot aanhouding binnen achtenveertig uur.

De beslissing tot handhaving is geldig voor een termijn van achtenveertig uur. Ze vermeldt de datum en het uur van de uitspraak en wordt overeenkomstig artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met redenen omkleed.

Tegen de beschikking bedoeld in het tweede lid kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend.

§ 2. De procureur des Konings kan overgaan tot rechtstreekse dagvaarding, oproeping bij proces-verbaal of een onderzoeksrechter vorderen met een gerechtelijk onderzoek en het verlenen van een bevel tot aanhouding binnen de achtenveertig uur van de in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde beschikking.

In dat laatste geval, moet de verdachte door de onderzoeksrechter worden ondervraagd. Oordeelt deze dat de voorlopige hechtenis moet worden gehandhaafd, dan kan hij een nieuw bevel tot aanhouding uitvaardigen, waarop de bepalingen van de hoofdstukken III, IV en V van de bovenvermelde wet mede van toepassing zijn.

Dit nieuwe bevel tot aanhouding wordt aan de verdachte betekend binnen de termijn van paragraaf 1, derde lid.”.

Art. 10. Artikel 216septies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2000 en gedeeltelijk vernietigd bij het arrest n° 56/2002 van het Grondwettelijk Hof, wordt opgeheven.

Les victimes qui ne comprennent pas la langue de la procédure ont le droit d’obtenir une traduction de ces renseignements dans une langue qu’elles comprennent. La demande doit être déposée au greffe du tribunal compétent. La traduction est fournie dans un délai raisonnable. Les frais de traduction sont à charge de l’État.

Après une demande écrite de la personne lésée, qui peut être introduite avant l’audience et en même temps que la déclaration prévue à l’article 5bis du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, le dossier est mis à sa disposition ainsi qu’à celle de son avocat.

§ 3. Le dossier est mis à la disposition au greffe en original ou en copie, et les parties peuvent en prendre connaissance et en lever copie, sans préjudice de l’application de l’article 21, § 3, de la loi du 20 juillet 1990 précitée. Elles peuvent elles-mêmes et par leurs propres moyens, prendre une copie du dossier gratuitement, sur place.

§ 4. La comparution devant le tribunal a lieu dans un délai qui ne peut être inférieur à cinq jours ouvrables, ni supérieur à quinze jours, dès la citation.

Le tribunal statue soit séance tenante, soit dans les cinq jours suivant l’audience prévue à l’alinéa 1er.

§ 5. Le tribunal, après avoir recueilli les observations des parties et de leur avocat, peut d’initiative ou à la demande du prévenu, de la partie civile ou du ministère public, renvoyer une seule fois à une prochaine audience qui doit avoir lieu dans un délai qui commence à courir après la première audience et qui ne peut être supérieur à quinze jours.

Le tribunal statue soit séance tenante, soit dans les cinq jours suivant la dernière audience prévue à l’alinéa 1er.

§ 6. La chambre du conseil décide s’il y a lieu de maintenir la détention préventive, conformément à l’article 21, §§ 1 à 5, de la loi du 20 juillet 1990 précitée. Après l’audience de la chambre du conseil, cette compétence revient au tribunal.

La mise en liberté provisoire peut être accordée sur requête adressée au tribunal, à partir de l’audience de la chambre du conseil visée à l’alinéa précédent, selon les modalités prévues à l’article 27, §§ 3 et 4, de la loi du 20 juillet 1990 précitée.

§ 7. Le jugement est susceptible d’appel dans les formes et conditions prévues à l’article 209bis.”.

Art. 9. L’article 216sexies du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2000, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 216sexies. § 1. Si le tribunal estime que les conditions prévues à l’article 216quinquies, § 1, ne sont pas remplies ou que l’affaire n’est pas en état d’être jugée dans le cadre d’une procédure accélérée, le dossier est remis à la disposition du procureur du Roi et la citation peut être déclarée irrecevable.

Dans ce cas, le tribunal statue par la même ordonnance sur le maintien du prévenu en détention jusqu’à la signification éventuelle d’un mandat d’arrêt dans les quarante-huit heures.

La décision de maintien est valable pour un délai de quarante-huit heures. Elle mentionne la date et l’heure du prononcé et est motivée conformément à l’article 16, §§ 1er et 5, premier et deuxième alinéas, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

L’ordonnance visée à l’alinéa 2 n’est susceptible d’aucun recours.

§ 2. Le procureur du Roi peut procéder à la citation directe, à la convocation par procès-verbal ou requérir un juge d’instruction d’instruire et de délivrer un mandat d’arrêt dans les quarante-huit heures de l’ordonnance visée au paragraphe 1er, alinéa 2.

Dans ce dernier cas, le suspect doit être interrogé par le juge d’instruction. Si celui-ci estime que la détention doit être maintenue, il peut délivrer un nouveau mandat d’arrêt auquel sont applicables les dispositions des chapitres III, IV et V de la loi précitée.

Ce nouveau mandat d’arrêt est signifié à l’inculpé dans le délai prévu au paragraphe 1er, troisième alinéa.”.

Art. 10. L’article 216septies du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2000 et partiellement annulé par l’arrêt de la Cour constitutionnelle n° 56/2002, est abrogé.

Art. 11. In artikel 278 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, wordt paragraaf 4 vervangen als volgt:

“§ 4. Tegen dit arrest kan een voorziening in cassatie worden ingesteld samen met de voorziening in cassatie tegen het eindarrest.”.

Art. 12. In artikel 420, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “bevelen.” wordt vervangen door het woord “bevelen;”;

2° het lid wordt aangevuld met de bepaling onder 4°, luidende:

“4° die de uithandengeving uitspreken en die de zaak verwijzen naar de procureur des Konings met het oog op de vervolging voor de bevoegde rechtsinstanties overeenkomstig artikel 57bis van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.”.

HOOFDSTUK 3. — *Wijzigingen van het Strafwetboek*

Art. 13. In artikel 37octies, § 1, van hetzelfde Wetboek ingevoegd bij de wet van 10 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Een autonome probatiestraf bestaat uit de verplichting om:

1° algemene voorwaarden na te leven van zodra het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, gedurende de termijn die door de rechter wordt bepaald overeenkomstig paragraaf 2. Deze algemene voorwaarden zijn:

a) geen strafbaar feit plegen;

b) een vast adres hebben en elke adreswijziging meedelen aan de probatiedienst en aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen;

c) gevolg geven aan de oproepingen van de probatiedienst en van de bevoegde dienst van de gemeenschappen;

d) samenwerken met de bevoegde dienst van de gemeenschappen bij het uitwerken en opvolgen van de bijzondere voorwaarden;

2° bijzondere voorwaarden na te leven waarvan de concrete invulling door de probatiedienst bepaald wordt. De veroordeelde leeft de bijzondere voorwaarden na voor de resterende duur van de overeenkomstig paragraaf 2 bepaalde termijn, van zodra deze hem door de probatiedienst ter kennis gebracht zijn.”.

Art. 14. In artikel 37novies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “een justitieassistent van de Dienst Justitiehuisen van de Federale Overheidsdienst Justitie” vervangen door de woorden “de bevoegde dienst van de gemeenschappen”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “justitieassistent” vervangen door de woorden “bevoegde dienst van de gemeenschappen”;

3° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “de Dienst Justitiehuisen van de Federale Overheidsdienst Justitie, die onverwijld de justitieassistent aanwijst” vervangen door de woorden “de bevoegde dienst van de gemeenschappen”;

4° in paragraaf 1 wordt het vierde lid vervangen als volgt: “Binnen de maand na de aanvang van de justitiële begeleiding door de bevoegde dienst van de gemeenschappen, en verder telkens als deze dienst het nuttig acht of telkens als de commissie haar erom verzoekt, en tenminste om de zes maanden, brengt zij verslag uit aan de probatiedienst over de naleving van de voorwaarden. Zij stelt, in voorkomend geval, de maatregelen voor die zij nodig acht.”;

5° in paragraaf 3, eerste lid, wordt het woord “justitieassistent” vervangen door de woorden “bevoegde dienst van de gemeenschappen”;

6° paragraaf 3, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“De beslissing van de commissie tot bepaling van de concrete invulling van de probatiestraf, wordt met redenen omkleed. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de veroordeelde en van het openbaar ministerie. De kennisgeving geschiedt aan het openbaar ministerie per gewone brief en aan de veroordeelde per aangetekende zending, binnen drie dagen, waarbij zaterdag, zondag en feestdagen niet meegerekend worden.”;

Art. 11. Dans l'article 278 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Cet arrêt est susceptible d'un pourvoi en cassation introduit en même temps que le pourvoi en cassation contre l'arrêt définitif.”.

Art. 12. À l'article 420, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 5 février 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “patrimoniaux.” est remplacé par le mot “patrimoniaux;”;

2° l'alinéa est complété par un 4° rédigé comme suit:

“4° qui prononcent le dessaisissement et qui renvoient l'affaire au procureur du Roi aux fins de poursuites devant les juridictions compétentes conformément à l'article 57bis de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.”.

CHAPITRE 3. — *Modifications du Code pénal*

Art. 13. Dans l'article 37octies, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 10 avril 2014 et modifié par la loi du 21 mars 2022, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Une peine de probation autonome consiste en l'obligation:

1° de respecter des conditions générales dès que le jugement a acquis l'autorité de la chose jugée et pendant la période fixée par le juge conformément au paragraphe 2. Ces conditions générales sont:

a) ne pas commettre d'infraction;

b) avoir une adresse fixe et informer la commission de probation et le service compétent des communautés de tout changement d'adresse;

c) donner suites aux convocations de la commission de probation et du service compétent des communautés;

d) collaborer avec le service compétent des communautés à l'élaboration et au respect des conditions particulières;

2° de respecter les conditions particulières dont le contenu concret est déterminé par la commission de probation. Le condamné respecte les conditions particulières pour le restant de la durée fixée conformément au paragraphe 2, dès qu'elles ont été portées à sa connaissance par la commission de probation.”.

Art. 14. À l'article 37novies du même Code, inséré par la loi du 10 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “un assistant de justice du Service des Maisons de justice du Service public fédéral Justice” sont remplacés par les mots “le service compétent des communautés”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “l'assistant de justice” sont remplacés par les mots “le service compétent des communautés”;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “du Service des Maisons de justice du Service public fédéral Justice, qui désigne sans délai l'assistant de justice” sont remplacés par les mots “du service compétent des communautés”;

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “la désignation de l'assistant de justice” sont remplacés par les mots “le début de la guidance judiciaire par le service compétent des communautés”;

5° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “de l'assistant de justice” sont remplacés par les mots “du service compétent des communautés”;

6° le paragraphe 3, alinéa 2, est remplacé comme suit:

“La décision de la commission déterminant le contenu concret de la peine de probation est motivée. Cette décision est notifiée au condamné et au ministère public. La notification est faite au ministère public par simple lettre et au condamné par envoi recommandé, dans les trois jours, non compris les samedis, dimanches et jours fériés.”;

7° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. Indien de concrete invulling van de autonome probatiestraf de voorwaarde om een begeleiding of behandeling te volgen omvat, nodigt de probatiecommissie de veroordeelde uit om een bevoegde dienst of persoon te kiezen. Deze keuze wordt aan de probatiecommissie ter goedkeuring voorgelegd.

Deze dienst of persoon die de opdracht aanneemt, brengt aan de probatiecommissie alsook aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen, binnen een maand na de aanvang van die begeleiding of behandeling en telkens als de dienst of persoon het nuttig acht, of op verzoek van de commissie en ten minste om de zes maanden, verslag uit over de begeleiding of de behandeling.

Het in het tweede lid bedoelde verslag handelt over de volgende punten: de daadwerkelijke aanwezigheden van de veroordeelde op de voorgestelde raadplegingen, de ongewettigde afwezigheden, het eenzijdig stopzetten van de begeleiding of de behandeling door de veroordeelde, de moeilijkheden die bij de uitvoering daarvan zijn gerezen en de situaties die een ernstig risico inhouden voor derden.

De bevoegde dienst of persoon brengt de commissie op de hoogte van het stopzetten van de begeleiding of de behandeling.”

Art. 15. In artikel 37*decies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 april 2014 worden telkens de woorden “of op een door de Koning te bepalen wijze” opgeheven.

Art. 16. In artikel 37*undecies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de eerste zin vervangen als volgt:

“Ingeval de veroordeelde de voorwaarden van de autonome probatiestraf, bedoeld in artikel 37*octies*, § 1, tweede lid, niet of slechts gedeeltelijk naleeft, meldt de bevoegde dienst van de gemeenschappen dit onverwijld aan de probatiecommissie.”;

2° in de tweede zin worden de woorden “of op een door de Koning te bepalen elektronische wijze” opgeheven;

3° in het derde lid wordt het woord “justitieassistent” vervangen door de woorden “bevoegde dienst van de gemeenschappen”.

Art. 17. Artikel 141*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 december 2003, wordt vervangen als volgt:

“Art. 141*bis*. § 1. Deze titel is niet van toepassing op daden gepleegd in het kader van een internationaal gewapend conflict of een gewapend conflict van niet-internationale aard, door strijdkrachten van een partij bij het conflict wanneer deze daden vallen onder de toepasselijke regels van het internationaal humanitair recht en ermee overeenstemmen.

§ 2. Deze titel is evenmin van toepassing op handelingen, buiten een gewapend conflict, van de strijdkrachten van een Staat in het kader van de uitoefening van hun officiële taken.”

Art. 18. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 271*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 271*bis*. Indien het feit een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg heeft, wordt weerspannigheid, gepleegd door een enkele persoon met wapen, gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar, indien het zonder wapen is gepleegd, wordt het gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar.”

Art. 19. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 272*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 272*bis*. Indien het feit een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg heeft, is weerspannigheid gepleegd door verscheidende personen, met of zonder voorafgaande afspraak en met of zonder wapens, een verzwarende factor.”

Art. 20. In hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van hoofdstuk II van titel V van boek 2 vervangen als volgt:

“Hoofdstuk II. Smaad, doodslag, geweld, foltering en onmenselijke behandeling ten aanzien van ministers, leden van de wetgevende kamers, dragers van het openbaar gezag of van de openbare macht.”

Art. 21. In artikel 280 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 8 maart 2010, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin van het artikel, worden de woorden “ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening,” vervangen door de woorden “in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van deze functie,”;

7° l'article est complété par le paragraphe 4 rédigé comme suit:

“§ 4. Si le contenu concret de la peine de probation autonome comprend une condition de suivi d'une guidance ou d'un traitement, la commission de probation invite le condamné à choisir un service compétent ou une personne compétente. Ce choix est soumis à l'accord de la commission de probation.

Ledit service ou ladite personne qui accepte la mission adresse à la commission de probation ainsi qu'au service compétent des communautés, dans le mois qui suit le début de cette guidance ou de ce traitement, et chaque fois que ce service ou cette personne l'estime utile, ou sur invitation de la commission, et au moins une fois tous les six mois, un rapport de suivi sur la guidance ou le traitement.

Le rapport visé à l'alinéa 2 porte sur les points suivants: les présences effectives du condamné aux consultations proposées, les absences injustifiées, la cessation unilatérale de la guidance ou du traitement par le condamné, les difficultés survenues dans la mise en œuvre de ceux-ci et les situations comportant un risque sérieux pour les tiers.

Le service compétent ou la personne compétente informe la commission de l'interruption de la guidance ou du traitement.”

Art. 15. Dans l'article 37*decies* du même Code, inséré par la loi du 10 avril 2014, les mots “ou par une voie électronique à définir par le Roi” sont chaque fois abrogés.

Art. 16. À l'article 37*undecies* du même Code, inséré par la loi du 10 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, la première phrase est remplacée comme suit:

“Si le condamné ne respecte pas ou ne respecte que partiellement les conditions de la peine de probation autonome, visées à l'article 37*octies*, § 1er, alinéa 2, le service compétent des communautés en informe sans délai la commission de probation.”;

2° dans la deuxième phrase les mots “ou par une voie électronique à déterminer par le Roi” sont abrogés;

3° dans l'alinéa 3, les mots “à l'assistant de justice” sont remplacés par les mots “au service compétent des communautés”.

Art. 17. L'article 141*bis* du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2003, est remplacé comme suit:

“Art. 141*bis*. § 1er. Le présent titre ne s'applique pas aux actes commis dans le cadre d'un conflit armé international ou d'un conflit armé ne présentant pas un caractère international par des forces armées d'une partie au conflit lorsque ces actes sont couverts par les règles applicables du droit international humanitaire et sont conformes à celles-ci.

§ 2. Le présent titre ne s'applique pas non plus aux activités menées, hors conflit armé, par les forces armées d'un État dans le cadre de l'exercice de leurs fonctions officielles.”

Art. 18. Dans le même Code, il est inséré un article 271*bis*, rédigé comme suit:

“Art. 271*bis*. Si le fait a causé une maladie ou une incapacité de travail personnel, la rébellion commise par une seule personne avec une arme est punie d'un emprisonnement de trois ans à cinq ans, si elle a été commise sans arme, elle est punie d'un emprisonnement de six mois à trois ans.”

Art. 19. Dans le même Code, il est inséré un article 272*bis*, rédigé comme suit:

“Art. 272*bis*. Si le fait a causé une maladie ou une incapacité de travail personnel, la rébellion commise par plusieurs personnes, avec ou sans concert préalable et avec ou sans armes, est un facteur aggravant.”

Art. 20. Dans le même Code, l'intitulé du chapitre II du titre V du livre 2 est remplacé par ce qui suit:

“Chapitre II. Des outrages, du meurtre, des violences, de la torture et du traitement inhumain envers les ministres, les membres des chambres législatives, les dépositaires de l'autorité ou de la force publique.”

Art. 21. Dans l'article 280 du même Code, remplacé par la loi du 8 mars 2010, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase introductive de la version néerlandaise de l'article, les mots “ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening,” sont remplacés par les mots “in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van deze functie,”;

2° er wordt voor de bepaling onder 1°, dat 1°/1 wordt, een bepaling onder punt 1° ingevoegd, luidende:

“1° in de gevallen bedoeld in artikel 393, is de straf levenslange opsluiting;”;

3° het artikel wordt aangevuld met de bepalingen onder 9° en 10°, luidende:

“9° in de gevallen bedoeld in artikel 417/2, eerste lid, is de straf opsluiting van twintig tot dertig jaar;

10° in de gevallen bedoeld in artikel 417/3, eerste lid, is de straf opsluiting van vijftien tot twintig jaar.”.

Art. 22. In hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van hoofdstuk III van titel VI van boek 2 vervangen als volgt:

“Hoofdstuk III. Ontvluchting van gevangenen en overgooien van voorwerpen over de muren of afsluitingen van een gevangenis, een afdeling of een inrichting tot bescherming van de maatschappij.”.

Art. 23. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 337*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 337*bis*. Hij die opzettelijk voorwerpen op directe of indirecte wijze over de muren of afsluitingen van een gevangenis, een afdeling of een inrichting tot bescherming van de maatschappij overgoot, wordt gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en een geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro.”.

Art. 24. Artikel 348 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 3 april 1990 en gewijzigd bij de wet van 23 januari 2003, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 25. Artikel 352 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 oktober 2018, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 26. Artikel 391*sexies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 2 juni 2013, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 27. Artikel 391*septies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 2 juni 2013, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 28. Artikel 392*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 31 maart 1987, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van hetzelfde hoofdstuk betekent het woord “journalist”: de persoon die een activiteit uitoefent als bedoeld in artikel 24, § 1, van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.”.

Art. 29. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 393*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 393*bis*. Doodslag op een chauffeur, een begeleider, een controleur of een loketbediende van een uitbater van een netwerk voor openbaar vervoer, een personeelslid door de FOD Justitie tewerkgesteld in een penitentiaire inrichting of binnen het veiligheidskorps, een personeelslid aangesteld voor het onthaal bij de politiediensten, een postbode, een brandweerman, een lid van de civiele bescherming, een persoon die een gezondheidszorgberoep uitoefent zoals bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen, een lid van het personeel aangesteld voor het onthaal in de spoeddiensten van de verzorgingsinstellingen, een maatschappelijk werker of een psycholoog van een openbare dienst, een VDAB-, FOREM-, ACTIRIS- of ADG-bemiddelaar, een lid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een erkend journalist, een advocaat, een notaris, een gerechtsdeurwaarder wordt gestraft met levenslange opsluiting indien gepleegd in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van deze functie.”.

2° il est inséré avant le 1°, qui devient le 1°/1, un 1° rédigé comme suit:

“1° dans les cas visés à l'article 393, la peine sera la réclusion à perpétuité;”;

3° l'article est complété par les 9° et 10°, rédigés comme suit:

“9° dans les cas visés à l'article 417/2, alinéa 1er, la peine sera la réclusion de quinze ans à vingt ans;

10° dans les cas visés à l'article 417/3, alinéa 1er, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans.”.

Art. 22. Dans le même Code, l'intitulé du chapitre III du titre VI du Livre 2, est remplacé par ce qui suit:

“Chapitre III. De l'évasion des détenus et des jets d'objets au-dessus des murs ou des grillages d'une prison, d'une section ou d'un établissement de défense sociale.”.

Art. 23. Dans le même Code, il est inséré un article 337*bis* rédigé comme suit:

“Art. 337*bis*. Celui qui aura délibérément jeté des objets, directement ou indirectement, au-dessus des murs ou des grillages d'une prison, d'une section ou d'un établissement de défense sociale sera puni d'une peine d'emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de cinquante euros à cinq cents euros.”.

Art. 24. L'article 348 du même Code, remplacé par la loi du 3 avril 1990 et modifié par la loi du 23 janvier 2003, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.”.

Art. 25. L'article 352 du même Code, remplacé par la loi du 15 octobre 2018, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.”.

Art. 26. L'article 391*sexies* du même Code, inséré par la loi du 25 avril 2007 et modifié par la loi du 2 juin 2013, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.”.

Art. 27. L'article 391*septies* du même Code, inséré par la loi du 2 juin 2013, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.”.

Art. 28. L'article 392*bis* du même Code, inséré par la loi du 31 mars 1987, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Pour l'application du même chapitre, le mot “journaliste” désigne la personne qui exerce une activité telle que visée par l'article 24, § 1er, de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.”.

Art. 29. Dans le même Code, il est inséré un article 393*bis* rédigé comme suit:

“Art. 393*bis*. Le meurtre commis envers un conducteur, un accompagnateur, un contrôleur ou un guichetier d'un exploitant d'un réseau de transport public, un membre du personnel employé par le SPF Justice dans un établissement pénitentiaire ou au sein du corps de sécurité, un membre du personnel affecté à l'accueil dans les services de police, un facteur, un pompier, un membre de la protection civile, une personne exerçant une profession de soins de santé telle que visée par la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé, un membre du personnel affecté à l'accueil dans les services d'urgence des institutions de soins, un assistant social ou un psychologue d'un service public, un médiateur du VDAB, du FOREM, d'ACTIRIS ou d'ADG, un membre du centre public d'action sociale, un journaliste accrédité, un avocat, un notaire, un huissier de justice est puni de la réclusion à perpétuité lorsqu'il est commis dans l'exercice ou à l'occasion de l'exercice de ces fonctions.”.

Art. 30. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 397bis ingevoegd, luidende:

“Art. 397bis. Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling moet de rechter in overweging nemen het feit dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 31. Artikel 405quater van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 14 januari 2013 en gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 32. Artikel 409 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 9 april 1930, hersteld bij de wet van 28 november 2000 en gewijzigd bij de wetten van 5 mei 2014 en 5 februari 2016, wordt aangevuld met een paragraaf 6, luidende:

“§ 6. Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 33. Artikel 410 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 november 2011, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 34. Artikel 410bis, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 december 2006 en gewijzigd bij de wet van 27 december 2012, wordt vervangen als volgt:

“Indien in de gevallen omschreven in de artikelen 398 tot 405, de misdaad of het wanbedrijf gepleegd wordt tegen een chauffeur, een begeleider, een controleur of een loketbediende van een uitbater van een netwerk voor openbaar vervoer, een personeelslid door de FOD Justitie tewerkgesteld in een penitentiare inrichting, een personeelslid aangesteld voor het onthaal bij de politiediensten, een postbode, een brandweerman, een lid van de civiele bescherming, een persoon die een gezondheidszorgberoep uitoefent zoals bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen, een lid van het personeel aangesteld voor het onthaal in de spoeddiensten van de verzorgingsinstellingen, een sociaal werker of een psycholoog van een openbare dienst, een VDAB-, FOREM-, ACTIRIS- en ADG-bemiddelaar, een lid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een erkend journalist, een advocaat, een notaris, een gerechtsdeurwaarder, in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van deze functie, zijn de straffen die welke bij het derde lid worden bepaald.”.

Art. 35. In artikel 417/2, tweede lid, 1°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juni 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, wordt een bepaling onder *d*) ingevoegd, luidende:

“*d*) hetzij op een chauffeur, een begeleider, een controleur of een loketbediende van een uitbater van een netwerk voor openbaar vervoer, een personeelslid door de FOD Justitie tewerkgesteld in een penitentiare inrichting of binnen het veiligheidskorps, een personeelslid aangesteld voor het onthaal bij de politiediensten, een postbode, een brandweerman, een lid van de civiele bescherming, een persoon die een gezondheidszorgberoep uitoefent zoals bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen, een lid van het personeel aangesteld voor het onthaal in de spoeddiensten van de verzorgingsinstellingen, een maatschappelijk werker of een psycholoog van een openbare dienst, VDAB-, FOREM-, ACTIRIS- of ADG-bemiddelaar, een lid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een erkend journalist, een advocaat, een notaris, een gerechtsdeurwaarder, in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van deze functie.”.

Art. 36. In artikel 417/3, tweede lid, 1°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juni 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, wordt een bepaling onder *d*) ingevoegd, luidende:

“*d*) hetzij op een chauffeur, een begeleider, een controleur of een loketbediende van een uitbater van een netwerk voor openbaar vervoer, een personeelslid door de FOD Justitie tewerkgesteld in een penitentiare inrichting of binnen het veiligheidskorps, een personeelslid aangesteld voor het onthaal bij de politiediensten, een postbode, een brandweerman, een lid van de civiele bescherming, een persoon die een gezondheidszorgberoep uitoefent zoals bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen, een lid van het personeel aangesteld voor het onthaal in de spoeddiensten van de verzorgingsinstellingen, een maatschappelijk werker of een psycholoog van een openbare dienst, VDAB-, FOREM-, ACTIRIS- of ADG-bemiddelaar, een lid van het openbaar centrum voor

Art. 30. Dans le même Code il est inséré un article 397bis, rédigé comme suit:

“Art. 397bis. Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci pour une infraction visée dans la présente section, le juge doit prendre en considération le fait que l’infraction a été commise en présence d’un mineur.”.

Art. 31. L’article 405quater du même Code, remplacé par la loi du 14 janvier 2013 et modifié par la loi du 6 décembre 2022, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure ou de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l’infraction a été commise en présence d’un mineur.”.

Art. 32. L’article 409 du même Code, supprimé par la loi du 9 avril 1930, rétabli par la loi du 28 novembre 2000 et modifié par les lois des 5 mai 2014 et 5 février 2016, est complété par un paragraphe 6 rédigé comme suit:

“§ 6. Lors du choix de la peine ou de la mesure ou de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l’infraction a été commise en présence d’un mineur.”.

Art. 33. L’article 410, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 novembre 2011, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure ou de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l’infraction a été commise en présence d’un mineur.”.

Art. 34. L’article 410bis, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 20 décembre 2006 et modifié par la loi du 27 décembre 2012, est remplacé par ce qui suit:

“Dans les cas mentionnés aux articles 398 à 405, si le crime ou le délit est commis envers un conducteur, un accompagnateur, un contrôleur ou un guichetier d’un exploitant d’un réseau de transport public, un membre du personnel employé par le SPF Justice dans un établissement pénitentiare, un membre du personnel affecté à l’accueil dans les services de police, un facteur, un pompier, un membre de la protection civile, une personne exerçant une profession de soins de santé telle que visée par la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l’exercice des professions des soins de santé, un membre du personnel affecté à l’accueil dans les services d’urgence des institutions de soins, un assistant social ou un psychologue d’un service public, un médiateur du VDAB, du FOREM, d’ACTIRIS et d’ADG, un membre du centre public d’action sociale, un journaliste accrédité, un avocat, un notaire, un huissier de justice, dans l’exercice ou à l’occasion de ces fonctions, les peines seront celles prévues à l’alinéa 3.”.

Art. 35. Dans l’article 417/2, alinéa 2, 1°, du même Code, inséré par la loi du 14 juin 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, est inséré le *d*) rédigé comme suit:

“*d*) soit envers un conducteur, un accompagnateur, un contrôleur ou un guichetier d’un exploitant d’un réseau de transport public, un membre du personnel employé par le SPF Justice dans un établissement pénitentiare ou au sein du corps de sécurité, un membre du personnel affecté à l’accueil dans les services de police, un facteur, un pompier, un membre de la protection civile, une personne exerçant une profession de soins de santé telle que visée par la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l’exercice des professions des soins de santé, un membre du personnel affecté à l’accueil dans les services d’urgence des institutions de soins, un assistant social ou un psychologue d’un service public, un médiateur du VDAB, du FOREM, d’ACTIRIS ou d’ADG, un membre du centre public d’action sociale, un journaliste accrédité, un avocat, un notaire, un huissier de justice, dans l’exercice ou à l’occasion de l’exercice de ces fonctions.”.

Art. 36. Dans l’article 417/3, alinéa 2, 1°, du même Code, inséré par la loi du 14 juin 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, est inséré le *d*) rédigé comme suit:

“*d*) soit envers un conducteur, un accompagnateur, un contrôleur ou un guichetier d’un exploitant d’un réseau de transport public, un membre du personnel employé par le SPF Justice dans un établissement pénitentiare ou au sein du corps de sécurité, un membre du personnel affecté à l’accueil dans les services de police, un facteur, un pompier, un membre de la protection civile, une personne exerçant une profession de soins de santé telle que visée par la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l’exercice des professions des soins de santé, un membre du personnel affecté à l’accueil dans les services d’urgence des institutions de soins, un assistant social ou un psychologue d’un service public, un médiateur du VDAB, du FOREM, d’ACTIRIS ou d’ADG, un membre du centre public d’action sociale, un journaliste accrédité, un avocat, un

maatschappelijk welzijn, een erkend journalist, een advocaat, een notaris, een gerechtsdeurwaarder, in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van deze functie.”.

Art. 37. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 417/4/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/4/1. Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf van deze afdeling moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 38. Artikel 419 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 juli 2005, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 39. Artikel 442bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 oktober 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 maart 2016, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan moet de rechter in overweging nemen dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.”.

Art. 40. In boek 2, titel IX, hoofdstuk II, van hetzelfde Wetboek, wordt een afdeling IIIter ingevoegd, luidende: “Afdeling IIIter. Verborgene ruimten”.

Art. 41. In afdeling IIIter, ingevoegd bij artikel 40, wordt een artikel 504ter/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 504ter/1. § 1. Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die opzettelijk een voer-, vaar- of vliegtuig of elk ander vervoermiddel uitrust met een niet-fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst.

§ 2. Met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die opzettelijk een voertuig, een boot, een vliegtuig of enig ander vervoermiddel dat is uitgerust met een niet-fabriekseigen ruimte die wordt gebruikt voor heimelijk bezit of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst in bezit heeft.

§ 3. Met gevangenisstraf van meer dan drie tot vijf jaar en met een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die een voertuig, een boot, een vliegtuig of enig ander vervoermiddel uitrust met een verborgen niet fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst, wanneer de betrokken activiteit een beroep of een gewoontelijke activiteit is.”.

Art. 42. In artikel 505 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 juli 2023, worden het derde en het vierde lid vervangen als volgt:

“De onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, §§ 1 en 4 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, alsmede hun bestuurders, aangestelden en lasthebbers, blijven vrij van straf voor de in het eerste lid, 2° en 4° bedoelde misdrijven, voor zover zij zich, ten aanzien van de betrokken feiten gepleegd in het raam van andere fiscale fraude dan ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, hebben geconformeerd aan de wetgeving en reglementering inzake de bestrijding van fiscale fraude waaronder deze die voortvloeiende uit de wet van 18 september 2017.”.

Art. 43. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 505ter ingevoegd, luidende:

“Art. 505ter. De misdrijven bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2° tot 4°, worden gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar en met geldboete van tienduizend euro tot tweehonderdduizend euro of met een van die straffen alleen wanneer zij zijn gepleegd in de volgende omstandigheden:

1° de dader van het misdrijf is een meldingsplichtige entiteit bedoeld in artikel 2 van de Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn

notaire, un huissier de justice, dans l'exercice ou à l'occasion de l'exercice de ces fonctions.”.

Art. 37. Dans le même Code, il est inséré un article 417/4/1 rédigé comme suit:

“Art. 417/4/1. Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci pour une infraction de la présente section, le juge doit prendre en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.”.

Art. 38. L'article 419 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 20 juillet 2005, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.”.

Art. 39. L'article 442bis du même Code, inséré par la loi du 30 octobre 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 mars 2016, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge doit prendre en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.”.

Art. 40. Dans le livre 2, titre IX, chapitre II, du même Code, il est inséré une section IIIter intitulée: “Section IIIter. Compartiments cachés”.

Art. 41. Dans la section IIIter insérée par l'article 40, il est inséré un article 504ter/1 rédigé comme suit:

“Art. 504ter/1. § 1er. Sera puni d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui délibérément équipe un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport d'un compartiment non conçu en usine pour la possession secrète ou à transporter secrètement des objets illicites, des armes interdites et soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite.

§ 2. Sera puni d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de vingt-cinq euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui délibérément possède un véhicule un bateau, un avion ou de tout autre moyen de transport qui est équipé d'un compartiment non conçu en usine qui sert à la possession secrète ou à transporter secrètement des objets illicites, des armes interdites et soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite.

§ 3. Sera puni d'un emprisonnement de plus de trois ans à cinq ans au plus et d'une amende de vingt-six euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui équipe un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport avec un compartiment caché non conçu en usine pour la possession secrète ou pour le transport secret des objets illicites, des armes interdites ou soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite, lorsque l'activité concernée constitue une profession ou une activité habituelle.”.

Art. 42. Dans l'article 505 du même Code, remplacé par la loi du 7 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 juillet 2023, les alinéas 3 et 4 sont remplacés par ce qui suit:

“Les entités assujetties telles que visées à l'article 5, §§ 1er et 4 de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, ainsi que leurs administrateurs, préposés et mandataires, sont exempts de peine pour les infractions visées à l'alinéa 1er, 2° et 4°, dans la mesure où, en ce qui concerne les faits concernés commis dans le cadre de la fraude fiscale autre que la fraude fiscale grave, organisée ou non, ils se sont conformés à la législation et à la réglementation en matière de lutte contre la fraude fiscale y compris celles découlant de la loi du 18 septembre 2017.”.

Art. 43. Dans le même Code, il est inséré un article 505ter rédigé comme suit:

“Art. 505ter. Les infractions visées à l'article 505 alinéa 1er, 2° à 4°, seront punies d'un emprisonnement de trois ans à cinq ans et d'une amende de dix mille euros à deux cent mille euros ou d'une de ces peines seulement lorsqu'elles auront été commises dans les circonstances suivantes:

1° l'auteur de l'infraction est une entité assujettie visée à l'article 2 de la directive (UE) 2015/849 du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2015 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux ou du financement du terrorisme, modifiant le règlement (UE) n° 648/2012 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 2005/60/CE du Parlement européen et du Conseil et la directive 2006/70/CE de la Commission, établie en

2006/70/EG van de Commissie, gevestigd in België, in een ander land van de Europese Economische Ruimte of een derde land dat verplichtingen oplegt die gelijkaardig zijn aan die uit de voornoemde Richtlijn, en deze het misdrijf heeft gepleegd in het kader van de uitoefening van zijn beroepsactiviteiten; of

2° het strafbare feit is gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals omschreven in artikel 324bis.”.

HOOFDSTUK 4. — *Wijziging van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen*

Art. 44. Artikel 4, § 6, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, vervangen bij de wet van 9 juli 1975 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 13 oktober 2022 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Onroerende goederen die hebben gediend of die bestemd waren om de in de artikelen 2, 2°, 2bis, 2quater en 3 omschreven misdrijven te plegen mogen worden verbeurdverklaard, ook al zijn ze geen eigendom van de veroordeelde, onverminderd de rechten die derden te goeder trouw hierop kunnen laten gelden.”.

HOOFDSTUK 5. — *Wijziging van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden*

Art. 45. In artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden, vervangen door de wet van 21 december 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juli 2022, worden de woorden “met het oog op de toepassing van de snelrechtprocedure of” tussen de woorden “openbaar ministerie,” en de woorden “indien geen” ingevoegd.

HOOFDSTUK 6. — *Wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie*

Art. 46. In artikel 18bis van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede streepje worden de woorden “tweeënzeventigduizend euro in plaats van drie jaar, en” opgeheven;

2° in het zesde streepje worden de woorden “tweede lid” vervangen door de woorden “eerste lid”;

3° in het zevende streepje worden de woorden “duizend euro in plaats van twee maanden” vervangen door de woorden “twaalfduizend euro in plaats van zes maanden”;

4° het artikel wordt aangevuld met een achtste streepje, luidende:

“in artikel 14, § 1bis: ten minste vijfhonderd euro en ten hoogste twaalfduizend euro in plaats van ten minste één maand en ten hoogste zes maanden”.

HOOFDSTUK 7. — *Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek*

Art. 47. In artikel 58bis, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “milieurechter,” wordt ingevoegd tussen de woorden “rechter gespecialiseerd in strafzaken in fiscale aangelegenheden in de rechtbank van eerste aanleg,” en de woorden “plaatsvervangend rechter”;

2° de woorden “substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in milieu-aangelegenheden” worden ingevoegd tussen de woorden “substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in handelszaken,” en de woorden “, substituut-arbeidsauditeur”.

Art. 48. In artikel 151, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 22 december 1998 en gewijzigd bij de wet van 1 december 2013, wordt de tweede zin aangevuld met de woorden “of door een of meer substituten gespecialiseerd zijn in milieu-aangelegenheden”.

Belgique, dans un autre pays de l’Espace économique européen ou dans un pays tiers qui impose des obligations équivalentes à celles prévues par la directive précitée, et a commis l’infraction dans l’exercice de ses activités professionnelles; ou

2° l’infraction est commise dans le cadre d’une organisation criminelle telle que définie à l’article 324bis.”.

CHAPITRE 4. — *Modification de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes*

Art. 44. L’article 4, § 6, de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, remplacé par la loi du 9 juillet 1975 et modifié en dernier lieu par la loi du 13 octobre 2022, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Les immeubles ayant servi ou étant destinés à commettre les infractions décrites aux articles 2, 2°, 2bis, 2quater et 3 peuvent être confisqués, même s’ils ne sont pas la propriété du condamné, sans préjudice des droits que peuvent faire valoir des tiers de bonne foi.”.

CHAPITRE 5. — *Modification de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes*

Art. 45. Dans l’article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 30 juillet 2022, les mots “en vue de l’application de la procédure accélérée ou” sont insérés entre le mot “manière,” et les mots “dans les cas”.

CHAPITRE 6. — *Modification de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation*

Art. 46. À l’article 18bis de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, inséré par la loi du 4 mai 1999 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le deuxième tiret, les mots “septante-deux mille euros au lieu de trois ans, et” sont abrogés;

2° dans le sixième tiret, les mots “alinéa 2” sont remplacés par les mots “alinéa 1er”;

3° dans le septième tiret, les mots “mille euros au lieu de deux mois” sont remplacés par les mots “douze mille euros au lieu de six mois”;

4° l’article est complété par un huitième tiret, rédigé comme suit:

“à l’article 14, § 1^{er}bis: cinq cents euros au moins et douze mille euros au plus au lieu de un mois au moins et de six mois au plus”.

CHAPITRE 7. — *Modifications du Code judiciaire*

Art. 47. À l’article 58bis, 1°, du Code judiciaire, inséré par la loi du 22 décembre 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “juge de l’environnement,” sont insérés entre les mots “juge répressif spécialisé en matière fiscale dans le tribunal de première instance,” et les mots “juge suppléant,”;

2° les mots “substitut du procureur du Roi spécialisé en matière environnementale,” sont insérés entre les mots “substitut du procureur du Roi spécialisé en matière commerciale,” et les mots “substitut de l’auditeur du travail”.

Art. 48. Dans l’article 151, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 22 décembre 1998 et modifié par la loi du 1er décembre 2013, la deuxième phrase est complétée par les mots “ou par un ou plusieurs substituts spécialisés en matière environnementale”.

HOOFDSTUK 8. — *Wijzigingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit*

Art. 49. In artikel 15, § 1, vierde lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, vervangen bij de wet van 4 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “of indien de geboortedatum niet gelijk is” worden ingevoegd tussen de woorden “niet identiek is” en de woorden “in het bevolkingsregister”;

2° de woorden “in alle registers en documenten gelijk is gemaakt” worden vervangen door de woorden “van de naam of voornaam of de geboortedatum in alle registers en documenten gelijk zijn gemaakt”.

Art. 50. In artikel 17 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 18 juni 2018, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoerd, luidende:

“Wanneer de verklaarder in België verblijft, is de voorwaarde van het onbeperkt verblijf vervat in het artikel 7bis, § 2, eerste lid, 1°, niet van toepassing. Wanneer de aanvraag is ingediend vanuit het buitenland in toepassing van het artikel 15, § 1, tweede lid, zijn de voorwaarden voorzien in het artikel 7bis, §§ 1 en 2, eerste lid, 1°, niet van toepassing.”

Art. 51. In artikel 23, § 6, van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “De voorziening” vervangen door de woorden “De voorziening in cassatie”.

HOOFDSTUK 9. — *Wijzigingen van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen*

Art. 52. In artikel 31bis van de wet van 1 augustus 1985, ingevoegd bij de wet van 26 maart 2003 en gewijzigd bij de wetten van 30 december 2009 en 15 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 3°, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vijf”;

2° in paragraaf 1, 4°, derde lid, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vijf”;

3° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in het eerste lid, 3° en 4°, bedoelde termijn begint tegen minderjarigen pas te lopen vanaf de dag van hun meerderjarigheid.”;

4° in paragraaf 2, 3°, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vijf”;

5° paragraaf 2 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in het eerste lid, 3°, bedoelde termijn begint tegen minderjarigen pas te lopen vanaf de dag van hun meerderjarigheid.”.

Art. 53. In artikel 42quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2°, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vijf”;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“De in het eerste lid, 2°, bedoelde termijn begint tegen minderjarigen pas te lopen vanaf de dag van hun meerderjarigheid.

Deze termijn wordt opgeschort tijdens de gerechtelijke procedure waarbij het slachtoffer betrokken partij is met de bedoeling de vergoeding van de door hem geleden schade te verkrijgen, alsook tijdens de behandeling van een vraag voor minnelijke schadeloosstelling die is ingediend bij de verzekeraar die zou kunnen tussenkomen in zijn voordeel, volgend op de daad bedoeld in deze paragraaf.”;

3° in paragraaf 1 wordt een 4° ingevoegd, luidende:

“4° wanneer de verzoeker door omstandigheden volledig buiten zijn wil om geen klacht kon indienen, de hoedanigheid van benadeelde partij niet kon aannemen, zich geen burgerlijke partij kon stellen, geen vordering kon instellen of geen vonnis kon bekomen of wanneer het instellen van een vordering of het bekomen van een vonnis gelet op de insolventie van de dader kennelijk onredelijk lijkt of wanneer het instellen van een vordering tegen de verzekeraar die zou kunnen tussenkomen ten voordele van de verzoeker eveneens onmogelijk of kennelijk onredelijk lijkt, kan de commissie oordelen dat de door de verzoeker aangehaalde redenen voldoende zijn om hem te ontslaan van de in 2° en 3° voorziene voorwaarden.”;

4° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vijf”;

CHAPITRE 8. — *Modifications du Code de la nationalité belge*

Art. 49. À l'article 15, § 1er, alinéa 4, du Code de la nationalité belge, remplacé par la loi du 4 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “ou si la date de naissance n'est pas uniforme” sont insérés entre les mots “de la même façon” et les mots “dans le registre de la population”;

2° les mots “ait été uniformisée” sont remplacés par les mots “du nom ou du prénom ou la date de naissance aient été uniformisées”.

Art. 50. Dans l'article 17 du même Code, rétabli par la loi du 18 juin 2018, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Lorsque le déclarant réside en Belgique, la condition de séjour illimité prévue par l'article 7bis, § 2, alinéa 1er, 1°, ne s'applique pas. Lorsque la demande est introduite depuis l'étranger en application de l'article 15, § 1er, alinéa 2, les conditions visées à l'article 7bis, §§ 1er et 2, alinéa 1er, 1°, ne s'appliquent pas.”

Art. 51. À l'article 23, § 6, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est abrogé;

2° dans l'alinéa 2, les mots “Le pourvoi” sont remplacés par les mots “Le pourvoi en cassation”.

CHAPITRE 9. — *Modifications de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres*

Art. 52. À l'article 31bis de la loi du 1er août 1985, inséré par la loi du 26 mars 2003 et modifié par les lois du 30 décembre 2009 et 15 janvier 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, 3°, le mot “trois” est remplacé par le mot “cinq”;

2° dans le paragraphe 1er, 4°, alinéa 3, le mot “trois” est remplacé par le mot “cinq”;

3° le paragraphe 1er est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Le délai, visé à l'alinéa 1er, 3° et 4°, ne commence à courir contre les mineurs qu'à partir du jour de leur majorité.”;

4° dans le paragraphe 2, 3°, le mot “trois” est remplacé par le mot “cinq”;

5° le paragraphe 2 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Le délai visé à l'alinéa 1, 3°, ne commence à courir contre les mineurs qu'à partir du jour de leur majorité.”.

Art. 53. À l'article 42quinquies de la même loi, inséré par la loi du 15 janvier 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, 2°, le mot “trois” est remplacé par le mot “cinq”;

2° le paragraphe 1er est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

“Le délai visé à l'alinéa 1er, 2°, ne commence à courir contre les mineurs qu'à partir du jour de leur majorité.

Ce délai est suspendu durant la procédure judiciaire à laquelle la victime est partie dans le but de tenter d'obtenir la réparation de son préjudice ainsi que durant le traitement d'une demande amiable d'indemnisation introduite auprès de l'assureur susceptible d'intervenir en sa faveur à la suite de l'acte visé au présent paragraphe.”;

3° dans le paragraphe 1er, un 4° est inséré, rédigé comme suit:

“4° lorsque le requérant, à la suite de circonstances absolument indépendantes de sa volonté n'a pas pu porter plainte, n'a pas pu acquérir la qualité de personne lésée, n'a pas pu se constituer partie civile, n'a pas pu introduire une action ou n'a pas pu obtenir un jugement ou lorsque l'introduction d'une action ou l'obtention d'un jugement apparaît comme manifestement déraisonnable compte tenu de l'insolvabilité de l'auteur ou lorsque l'intention d'une action contre l'assureur qui pourrait intervenir en faveur du demandeur apparaît également impossible ou manifestement déraisonnable, la commission peut estimer que les raisons invoquées par le requérant sont suffisantes pour le dispenser des conditions prévues aux 2° et 3°.”;

4° dans le paragraphe 2, 2°, le mot “trois” est remplacé par le mot “cinq”;

5° paragraaf 2, 2°, wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“De in het eerste lid bedoelde termijn begint tegen minderjarigen pas te lopen vanaf de dag van hun meerderjarigheid.

Deze termijn wordt opgeschort tijdens de gerechtelijke procedure waarbij de occasionele redder of een andere door artikel 31, eerste lid, 5°, bedoelde persoon partij is met de bedoeling de vergoeding van de door hem geleden schade te verkrijgen, alsook tijdens de behandeling van een vraag voor minnelijke schadeloosstelling die is ingediend bij de verzekeraar die zou kunnen tussenkomen in zijn voordeel, volgend op de daad bedoeld in deze paragraaf.”.

HOOFDSTUK 10. — *Wijzigingen van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis*

Art. 54. Artikel 20bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2000 en gedeeltelijk vernietigd bij het arrest nr. 56/2002 van het Grondwettelijk Hof, wordt opgeheven.

Art. 55. In artikel 35 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “afdeling van de Dienst Justitiehuisen van de FOD Justitie” vervangen door de woorden “bevoegde dienst van de gemeenschappen”;

2° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “dienst van de justitiehuisen” vervangen door de woorden “bevoegde dienst van de gemeenschappen”;

3° in paragraaf 6, tweede lid, worden de woorden “en aan de justitieassistent van de Dienst Justitiehuisen van de FOD Justitie” vervangen door de woorden “en aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen”;

4° paragraaf 6 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De onderzoeksrechter of, na het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek, de procureur des Konings bezorgt de bevoegde dienst of persoon, bedoeld in het tweede lid, de gegevens van het dossier die noodzakelijk zijn voor de behandeling of begeleiding van de betrokkene. Hiervoor kan, mits toelating van de onderzoeksrechter dan wel de procureur des Konings, beroep worden gedaan op de bevoegde diensten van de gemeenschappen, mits hen daartoe de nodige toelating te verlenen.”.

Art. 56. In artikel 36 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994 en 31 mei 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden “kan zij bij een afzonderlijke en overeenkomstig artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, met redenen omklede beschikking, beslissen dat de bedoelde voorwaarde wordt gehandhaafd of ingetrokken” vervangen door de woorden “beslist zij bij een afzonderlijke en overeenkomstig artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, gemotiveerde beschikking, of de opgelegde voorwaarden al dan niet gehandhaafd worden tot de beslissing ten gronde kracht van gewijsde heeft verkregen of tot een beslissing van vroegere datum tussenkomt die een einde maakt aan de vervolging. Zij kan ambtshalve, op vordering van de procureur des Konings of op verzoek van de verdachte, de opgelegde voorwaarden wijzigen, opheffen of vrijstelling verlenen van de naleving van alle voorwaarden of sommige daarvan”;

2° in paragraaf 3 worden de woorden “verlengen voor maximum drie maanden en uiterlijk tot het vonnis. Het vonnisgerecht kan die voorwaarden ook intrekken of vrijstelling verlenen van de naleving van sommige daarvan.” vervangen door de woorden “wijzigen, opheffen of vrijstelling verlenen van de naleving van alle voorwaarden of sommige daarvan.”;

3° er wordt een paragraaf 4 wordt ingevoegd, luidende:

“§ 4. De beslissingen en beschikkingen, bedoeld in de paragrafen 1 tot 3, krijgen uitwerking op de datum van de beslissing of beschikking.”.

Art. 57. In artikel 38 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. Voor hulp en voor nazicht betreffende het respecteren van de begeleidingsvoorwaarden kan er een beroep gedaan worden op de bevoegde diensten van de gemeenschappen. Daartoe wordt hen een kopie van de beslissing of beschikking waarbij een begeleidingsvoorwaarde wordt opgelegd, gehandhaafd, gewijzigd of opgeheven, of vrijstelling van de naleving ervan wordt verleend, overgemaakt.

5° le paragraphe 2, 2°, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“Le délai visé à l’alinéa 1er ne commence à courir contre les mineurs qu’à partir du jour de leur majorité.

Ce délai est suspendu durant la procédure judiciaire à laquelle le sauveteur occasionnel ou une autre personne visée à l’article 31, alinéa 1er, 5°, est partie dans le but de tenter d’obtenir la réparation de son préjudice ainsi que durant le traitement d’une demande amiable d’indemnisation introduite auprès de l’assureur susceptible d’intervenir en sa faveur à la suite de l’acte visé au présent paragraphe.”.

CHAPITRE 10. — *Modifications de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive*

Art. 54. L’article 20bis de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, inséré par la loi du 28 mars 2000 et partiellement annulé par l’arrêt de la Cour constitutionnelle n° 56/2002, est abrogé.

Art. 55. À l’article 35 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “la section du Service des maisons de Justice du SPF Justice” sont remplacés par les mots “le service compétents des communautés”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “des maisons de justice” sont remplacés par les mots “compétent des communautés”;

3° dans le paragraphe 6, alinéa 2, les mots “et à l’assistant de justice du Service des maisons de Justice du SPF Justice” sont remplacés par les mots “et au service compétent des communautés”;

4° le paragraphe 6 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Le juge d’instruction ou, après la clôture de l’enquête judiciaire, le procureur du Roi procure à la personne ou au service compétents visés à l’alinéa 2, les données du dossier qui sont nécessaires pour le traitement ou la guidance de l’intéressé. Pour cela, moyennant l’accord du juge d’instruction ou du procureur du Roi, il peut être fait appel aux services compétents des communautés, à condition de leur octroyer l’autorisation nécessaire.”.

Art. 56. Dans l’article 36 de la même loi, modifié par les lois des 11 juillet 1994 et 31 mai 2005, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2 les mots “peut, par une ordonnance séparée et motivée conformément à l’article 16, §§ 1er et 5, premier et deuxième alinéas, décider du maintien ou du retrait de ladite condition” sont remplacés par les mots “décide, par une ordonnance distincte et motivée conformément à l’article 16, §§ 1er et 5, alinéas 1er et 2, de maintenir ou non les conditions imposées jusqu’à ce qu’une décision sur le fond ayant acquis l’autorité de la chose jugée est prise ou qu’une décision d’une date antérieure mettant fin aux poursuites intervient. Elle peut, d’office, à la demande du procureur du Roi ou à la demande de l’inculpé modifier, retirer ou dispenser de l’observation de tout ou partie des conditions.”;

2° dans le paragraphe 3, les mots “prolonger les conditions existantes, pour un terme maximum de trois mois et au plus tard jusqu’au jugement. Elle peut également les retirer ou dispenser de l’observation de certaines d’entre elles.” sont remplacés par les mots “modifier, retirer ou dispenser de l’observation de tout ou partie des conditions.”;

3° un paragraphe 4 est inséré, rédigé comme suit:

“§ 4. Les décisions et ordonnances visées aux paragraphes 1 à 3 prennent effet à la date de la décision ou de l’ordonnance.”.

Art. 57. À l’article 38 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2006, le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Les services compétents des communautés peuvent être mandatés pour l’aide et la vérification du respect des conditions de guidance. À cette fin, une copie de la décision ou de l’ordonnance imposant, maintenant, modifiant ou retirant une condition de guidance ou accordant une dispense leur est communiquée.

In het kader van het toezicht op de naleving van de begeleidingsvoorwaarden maakt de bevoegde dienst van de gemeenschappen tijdens het gerechtelijk onderzoek een verslag over aan de onderzoeksrechter ten laatste vijftien dagen voor het verstrijken van de door hem opgelegde termijn, en bezorgt de dienst een kopie ervan aan de procureur des Konings.

Na het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek bezorgt de bevoegde dienst van de gemeenschappen een verslag aan de procureur des Konings telkens als deze erom verzoekt, en tenminste om de zes maanden.

De bevoegde dienst van de gemeenschappen kan een verslag opstellen telkens als zij dit nodig acht.

Het toezicht op het volgen van een begeleiding of een behandeling gebeurt overeenkomstig artikel 35, § 6.

Het naleven van de verbodsvoorwaarden wordt door de politiediensten gecontroleerd.”.

HOOFDSTUK 11. — Wijziging van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt

Art. 58. In artikel 20 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met de woorden “en op de veroordeelden die een autonome probatiestraf in de zin van de artikelen 37octies tot 37undecies van het Strafwetboek ondergaan”;

2° in het tweede lid worden de woorden “en aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan” vervangen door de woorden “, aan de veroordeelden die een straf onder elektronisch toezicht in de zin van de artikelen 37ter en 37quater van het Strafwetboek ondergaan en aan de veroordeelden die een autonome probatiestraf in de zin van de artikelen 37octies tot 37undecies van het Strafwetboek ondergaan”.

HOOFDSTUK 12. — Wijziging van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Art. 59. Artikel 43/1, § 2, tweede lid, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010, wordt aangevuld met de volgende zin:

“Magistraten kunnen evenwel, aan het einde van hun tweede hernieuwing, opnieuw voor een mandaat van vijf jaar aangewezen worden, en dit volgens de procedure voorzien in paragraaf 1, wanneer er geen andere kandidaten zijn of er geen andere kandidaten geschikt worden bevonden voor het opnemen van een mandaat als effectief of plaatsvervangend lid.”.

HOOFDSTUK 13. — Wijzigingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

Art. 60. In artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, gewijzigd bij de wetten van 10 januari 2010 en 7 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 8°, worden de woorden “, ongeacht of deze fysiek of via de informatiemaatschappij -instrumenten worden geëxploiteerd,” ingevoegd tussen de woorden “dagblad of tijdschrift” en de woorden “waarvan de maatschappelijke zetel”;

2° de bepaling onder 9° wordt opgeheven.

Art. 61. In artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 10 januari 2010 en 7 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 4, opgeheven bij de wet van 10 januari 2010, hersteld als volgt:

“4. kansspelen aangeboden via de media, andere dan diegene die een compleet spelprogramma vormen.”;

2° in het vierde lid worden de woorden “met toepassing van het eerste lid, 2. en 3.,” vervangen door de woorden “met toepassing van het eerste lid, 2., 3. en 4.,”.

Art. 62. In artikel 15/3, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 januari 2010 en gewijzigd bij de wetten van 7 mei 2019 en 6 december 2022, worden de woorden “in geval van inbreuk op de artikelen 4, 8, 26, 27, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 46, 54, 58, 60, de

Dans le cadre du contrôle du respect des conditions de guidance, le service compétent des communautés adresse pendant l’instruction judiciaire un rapport au juge d’instruction au moins quinze jours avant l’expiration du délai qu’il a imposé et en adresse une copie au procureur du Roi.

Après la clôture de l’instruction judiciaire, le service compétent des communautés adresse un rapport au procureur du Roi chaque fois que celui-ci le demande, et au moins tous les six mois.

Le service compétent des communautés peut établir un rapport chaque fois qu’il l’estime utile.

Le contrôle d’une guidance ou d’un traitement s’effectue conformément à l’article 35, § 6.

Le respect des conditions d’interdiction est contrôlé par les services de police.”.

CHAPITRE 11. — Modification de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police

Art. 58. Dans l’article 20 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, modifié en dernier lieu par la loi du 7 février 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “et les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal” sont remplacés par les mots “, les condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et les condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à 37undecies du Code pénal”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “et aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal” sont remplacés par les mots “, aux condamnés qui purgent une peine de surveillance électronique au sens des articles 37ter et 37quater du Code pénal et aux condamnés qui purgent une peine de probation autonome au sens des articles 37octies à 37undecies du Code pénal”.

CHAPITRE 12. — Modification de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité

Art. 59. L’article 43/1, § 2, alinéa 2, de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité, inséré par la loi du 4 février 2010, est complété par la phrase suivante:

“Les magistrats peuvent cependant, à l’issue de leur deuxième renouvellement, être reconduits pour un nouveau mandat de cinq ans, selon la procédure visée au paragraphe 1er, lorsqu’il n’y a pas d’autres candidats ou lorsqu’aucun candidat n’est jugé apte à exercer un mandat en tant que membre effectif ou suppléant.”.

CHAPITRE 13. — Modifications de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs

Art. 60. À l’article 2, alinéa 1er, de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, modifié par les lois des 10 janvier 2010 et 7 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 8°, les mots “, exploité de manière physique ou via les instruments de la société de l’information,” sont insérés entre les mots “quotidien ou périodique” et les mots “dont le siège social”;

2° le 9° est abrogé.

Art. 61. À l’article 3 de la même loi, modifié par les lois des 10 janvier 2010 et 7 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, le point 4, abrogé par la loi du 10 janvier 2010, est rétabli dans la rédaction suivante:

“4. les jeux proposés via un média autre que ceux qui forment un programme complet de jeu.”;

2° dans l’alinéa 4, les mots “en application de l’alinéa 1er, 2. et 3.,” sont remplacés par les mots “en application de l’alinéa 1er, 2., 3. et 4.,”.

Art. 62. Dans l’article 15/3, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 10 janvier 2010 et modifié par les lois des 7 mai 2019 et 6 décembre 2022, les mots “en cas d’infraction aux articles 4, 8, 26, 27, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 46, 54, 58, 60, aux dispositions prises en exécution de

bepalingen genomen in uitvoering van artikel 61, tweede lid, en de bepalingen van artikel 62" vervangen door de woorden "in geval van inbreuk op de artikelen 4, 8, 26, 27, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 43/8, 46, 54, 58, 60, 62 en op de bepalingen genomen in uitvoering van deze artikelen en van artikel 61, tweede lid,".

Art. 63. In artikel 19, § 1, eerste lid, en § 2, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, worden telkens de woorden "F1, F1+, G1 en G2" vervangen door de woorden "F1 en F1+".

Art. 64. In artikel 25, eerste lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 10 januari 2010 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin wordt het woord "negen" vervangen door het woord "acht";

2° de punten 8 en 9 worden opgeheven.

Art. 65. In artikel 27, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 10 januari 2010 en 7 mei 2019, worden de woorden "F1+, F1P, F2, G1 en G2" vervangen door de woorden "F1+, F1P en F2".

Art. 66. Hoofdstuk IV/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 januari 2010 en gewijzigd bij de wet van 7 mei 2019 dat de artikelen 43/9 tot 43/15 bevat, wordt opgeheven.

Art. 67. In artikel 64 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de woorden "op de bepalingen van de artikelen 4 § 2, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 54, 60, de bepalingen genomen in uitvoering van artikel 61, tweede lid, en de bepalingen van artikel 62" vervangen door de woorden "op de bepalingen van de artikelen 4, § 2, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 43/8, 54, 60, 62 en op de bepalingen genomen in uitvoering van deze artikelen en van artikel 61, tweede lid,".

Art. 68. In artikel 71, vierde lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 10 januari 2010 en gewijzigd bij de wet van 7 mei 2019, worden de punten 8 en 9 opgeheven.

HOOFDSTUK 14. — *Wijziging van de wet van 9 december 2004 betreffende de internationale politieke verstrekking van gegevens van persoonlijke aard en informatie met gerechtelijke finaliteit, de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering*

Art. 69. In artikel 6 van de wet van 9 december 2004 betreffende de internationale politieke verstrekking van gegevens van persoonlijke aard en informatie met gerechtelijke finaliteit, de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering, gewijzigd bij de wet van 6 juli 2017, worden de paragrafen 4/1 en 4/2 ingevoegd, luidende:

"§ 4/1. De enige rechtsmiddelen die open staan tegen de tenuitvoerlegging van een verzoek om wederzijdse rechtshulp zijn bepaald in deze paragraaf en in paragraaf 5.

Indien naar aanleiding van de tenuitvoerlegging van een verzoek om wederzijdse rechtshulp bewijsmateriaal in beslag werd genomen, zijn artikel 28sexies, §§ 1 tot 5 en 7, alsook artikel 61quater, §§ 1 tot 6 en 8, van het Wetboek van strafvordering van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de materiële gronden voor het uitvaardigen van een verzoek om wederzijdse rechtshulp enkel in de verzoekende Staat kunnen worden aangevochten.

§ 4/2. Behalve indien de geheimhouding van een onderzoek in het gedrang zou komen, doet de Belgische uitvoerende autoriteit op het moment van de inbeslagname of erna, een kennisgeving aan diegene die geschaad wordt door het beslag, al dan niet op verzoek van deze laatste.

Deze kennisgeving vermeldt:

1° de verzoekende buitenlandse autoriteit;

2° de plaats, datum en kwalificatie van de feiten die de aanleiding vormen voor de inbeslagname;

3° de bevestiging dat de voorwaarden van artikel 4 in acht werden genomen;

4° de tekst van artikel 6, § 4/1."

l'article 61, alinéa 2, et aux dispositions de l'article 62" sont remplacés par les mots "en cas d'infraction aux articles 4, 8, 26, 27, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 43/8, 46, 54, 58, 60, 62 et aux dispositions prises en exécution de ces articles et de l'article 61, alinéa 2,".

Art. 63. Dans l'article 19, § 1er, alinéa 1er, et § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, les mots "F1, F1+, G1 et G2" sont chaque fois remplacés par les mots "F1 et F1+".

Art. 64. À l'article 25, alinéa 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 10 janvier 2010 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase introductive, le mot "neuf" est remplacé par le mot "huit";

2° les points 8 et 9 sont abrogés.

Art. 65. Dans l'article 27, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois des 10 janvier 2010 et 7 mai 2019, les mots "F1+, F1P, F2, G1 et G2" sont remplacés par les mots "F1+, F1P et F2".

Art. 66. Le chapitre IV/2 de la même loi, comportant les articles 43/9 à 43/15, de la même loi, inséré par la loi du 10 janvier 2010 et modifié par la loi du 7 mai 2019, est abrogé.

Art. 67. Dans l'article 64 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les mots "aux dispositions des articles 4 § 2, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 54, 60, aux dispositions prises en exécution de l'article 61, alinéa 2, et aux dispositions de l'article 62" sont remplacés par les mots "aux dispositions des articles 4, § 2, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 43/8, 54, 60, 62 et aux dispositions prises en exécution de ces articles et de l'article 61, alinéa 2".

Art. 68. Dans l'article 71, alinéa 4, de la même loi, remplacé par la loi du 10 janvier 2010 et modifié par la loi du 7 mai 2019, les points 8 et 9 sont abrogés.

CHAPITRE 14. — *Modification de la loi du 9 décembre 2004 sur la transmission policière internationale de données à caractère personnel et d'informations à finalité judiciaire, l'entraide judiciaire internationale en matière pénale et modifiant l'article 90ter du Code d'instruction criminelle*

Art. 69. Dans l'article 6 de la loi du 9 décembre 2004 sur la transmission policière internationale de données à caractère personnel et d'informations à finalité judiciaire, l'entraide judiciaire internationale en matière pénale et modifiant l'article 90ter du Code d'instruction criminelle, modifié par la loi du 6 juillet 2017, sont insérés les paragraphes 4/1 et 4/2 rédigés comme suit:

"§ 4/1. Les seules voies de recours ouvertes contre l'exécution d'une demande d'entraide judiciaire sont celles prévues au présent paragraphe et au paragraphe 5.

Si des éléments de preuve ont été saisis à la suite de l'exécution d'une demande d'entraide judiciaire, l'article 28sexies, §§ 1er à 5 et 7, ainsi que l'article 61quater, §§ 1er à 6 et 8, du Code d'instruction criminelle s'appliquent par analogie, étant entendu que les motifs de fond qui sous-tendent l'émission d'une demande d'entraide judiciaire peuvent seulement être contestés dans l'État requérant.

§ 4/2. Sauf si cela nuit à la confidentialité d'une enquête, l'autorité d'exécution belge donne notification, au moment de la saisie ou ultérieurement, à la personne lésée par la saisie, à la demande ou non de cette dernière.

La notification mentionne:

1° l'autorité étrangère d'exécution;

2° le lieu, la date et la qualification des faits à l'origine de la saisie;

3° la confirmation que les conditions énoncées à l'article 4 ont été prises en considération;

4° le texte de l'article 6, § 4/1."

HOOFDSTUK 15. — *Wijziging van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten*

Art. 70. In artikel 10 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juli 2022, wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, luidende:

“§ 2bis. Onder werkdagen bedoeld in paragraaf 2 worden verstaan: alle dagen met uitzondering van de zaterdagen, zondagen, feestdagen bedoeld in artikel 14, § 1, van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen, de dagen bedoeld in artikel 14, § 2, van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen en de dagen die door de minister van Ambtenarenzaken bij omzendbrief voor elk kalenderjaar als brugdagen worden vastgesteld voor het personeel van de diensten van het federaal administratief openbaar ambt, zoals gedefinieerd in artikel 1 van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken.”.

HOOFDSTUK 16. — *Wijzigingen van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie*

Art. 71. In artikel 2, § 2, van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese unie, vervangen bij de wet van 28 november 2021, worden de woorden “erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig voormelde verordening en de artikelen 2/1, 5°, 10, 12 § 1, § 1/1, § 1/2 en § 4, 13, 14, 15, 16, 28, 30, §§ 1 tot 3 en §§ 5 tot 8, 33, 37, 38, 39 en 40 van deze wet” vervangen door de woorden “erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig voormelde verordening en de artikelen 2/1, 4/1° en 7°, 10, 12 § 1, § 1/1, § 1/2 en § 4, 14, 15, 16, 28, 29, 30, §§ 1 en 2 en §§ 5 tot 7, 33, 37, 39 en 40 van deze wet”.

Art. 72. In artikel 2/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 26 november 2011 en gewijzigd bij de wet van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) in de bepaling onder 4° wordt het woord “rechterlijke” opgeheven;
- b) in de bepaling onder 8° wordt het woord “rechterlijke” opgeheven.

Art. 73. In artikel 5, § 2, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 26 november 2011, wordt het woord “rechterlijke” opgeheven.

Art. 74. In artikel 7, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 26 november 2011 en 28 november 2021, wordt het woord “rechterlijke” telkens opgeheven.

Art. 75. In artikel 20, § 4, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2012 en gewijzigd bij de wet van 28 november 2021, worden de woorden “het certificaat inzake” ingevoegd tussen de woorden “de ontvangst van” en de woorden “de geldelijke sanctie”.

Art. 76. In artikel 29 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. In geval van risico van verdwijning van de goederen die kunnen worden verbeurdverklaard of waarop de verbeurdverklaring kan worden uitgevoerd, kan de procureur des Konings een beslissing tot voorafgaande inbeslagneming nemen overeenkomstig het Belgische recht. De volgende voorwaarden moeten vervuld zijn alvorens een voorafgaande inbeslagneming ten uitvoer kan worden gelegd:

1° de uitvaardigende autoriteit heeft een beslissing tot verbeurdverklaring maar geen bevestigingsbevel uitgevaardigd;

2° de procureur des Konings stelt de autoriteit van de uitvaardigende staat onverwijld in kennis van zijn voornemen over te gaan tot de voorafgaande inbeslagneming van het goed dat het voorwerp is van een beslissing tot verbeurdverklaring of waarop de verbeurdverklaring kan worden uitgevoerd in de uitvaardigende staat door om het even welk middel dat een schriftelijk bewijs oplevert.

De procureur des Konings vordert een politiedienst om het voorafgaand beslag te leggen en, in voorkomend geval, de in paragraaf 2/1 bedoelde dwangmaatregel ten uitvoer te leggen.”;

2° in paragraaf 2, worden de woorden “, of ze terug te geven tegen betaling van een geldsom” opgeheven;

CHAPITRE 15. — *Modification de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine*

Art. 70. Dans l'article 10 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, modifié en dernier lieu par la loi du 30 juillet 2022, il est inséré un paragraphe 2bis rédigé comme suit:

“§ 2bis. Au paragraphe 2, il y a lieu d'entendre par jours ouvrables: tous les jours à l'exception des samedis, des dimanches, des jours fériés visés à l'article 14, § 1er, de l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État, des jours visés à l'article 14, § 2, de l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État, et des jours fixés pour chaque année civile comme jours de pont par le ministre de la Fonction publique par circulaire pour le personnel des services de la fonction publique administrative fédérale telle que définie à l'article 1er de la loi du 22 juillet 1993 portant certaines mesures en matière de fonction publique.”.

CHAPITRE 16. — *Modifications de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne*

Art. 71. Dans l'article 2, § 2, de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions policières en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne, remplacé par la loi du 28 novembre 2021, les mots “reconnues et exécutées conformément au règlement précité et aux articles 2/1 5°, 10, 12 § 1er, § 1er/1, § 1/2 et § 4, 13, 14, 15, 16, 28, 30, §§ 1er à 3 et §§ 5 à 8, 33, 37, 38, 39 et 40 de la présente loi” sont remplacés par les mots “reconnues et exécutées conformément au règlement précité et aux articles 2/1, 4/1° et 7°, 10, 12 § 1er, § 1er/1, § 1/2 et § 4, 14, 15, 16, 28, 29, 30, §§ 1er et 2 et §§ 5 à 7, 33, 37, 39 et 40 de la présente loi”.

Art. 72. À l'article 2/1 de la même loi, inséré par la loi du 26 novembre 2011 et modifié par la loi du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

- a) au 4°, le mot “judiciaire” est abrogé;
- b) au 8°, le mot “judiciaire” est abrogé.

Art. 73. Dans l'article 5, § 2, de la même loi, modifié par la loi du 26 novembre 2011, le mot “judiciaire” est abrogé.

Art. 74. Dans l'article 7, § 1er, de la même loi, modifié par les lois des 26 novembre 2011 et 28 novembre 2021, le mot “judiciaire” est chaque fois abrogé.

Art. 75. Dans l'article 20, § 4, de la même loi, inséré par la loi du 19 mars 2012 et modifié par la loi du 28 novembre 2021, les mots “de la sanction pécuniaire” sont remplacés par les mots “du certificat concernant la sanction pécuniaire”.

Art. 76. À l'article 29 de la même loi, inséré par la loi du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. En cas de risque de disparition des biens qui peuvent être confisqués ou sur lesquels la confiscation peut être exécutée, le procureur du Roi peut prendre une décision de saisie préalable conformément au droit belge. Les conditions suivantes doivent être remplies avant qu'une saisie préalable puisse être effectuée:

1° l'autorité d'émission a émis une décision de confiscation mais n'a pas émis de décision de gel;

2° le procureur du Roi informe l'autorité de l'État d'émission sans tarder de son intention de procéder à la saisie préalable du bien qui fait l'objet d'une décision de confiscation ou sur lequel la confiscation peut être exécutée dans l'État d'émission par tout moyen permettant de laisser une trace écrite.

Le procureur du Roi ordonne à un service de police de procéder à la saisie préalable et, le cas échéant, de mettre en œuvre la mesure coercitive visée au paragraphe 2/1.”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “ou à les restituer moyennant le paiement d'une somme d'argent” sont abrogés;

3° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, luidende:

“§ 2/1. De procureur des Konings kan, na een machtiging verleend door de onderzoeksrechter, alle voor het leggen van het in paragraaf 1 bedoelde beslag noodzakelijke dwangmaatregelen nemen waarvoor alleen de onderzoeksrechter bevoegd is.

De onderzoeksrechter beslist over het met redenen omklede verzoek van de procureur des Konings binnen een termijn van achtenveertig uur na ontvangst van het verzoek.

De onderzoeksrechter onderzoekt uitsluitend de wettigheid en de proportionaliteit van de te nemen dwangmaatregel.

De beslissing van de onderzoeksrechter is niet vatbaar voor enig rechtsmiddel.”.

Art. 77. In artikel 34, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2012, worden de woorden “de rechtbank” vervangen door de woorden “de procureur des Konings”.

HOOFDSTUK 17. — *Wijziging van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken*

Art. 78. In artikel 22 van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“In dit kader en behoudens indien het bewijsmateriaal reeds onmiddellijk is overgedragen aan de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende Staat of indien de geheimhouding van een onderzoek in het gedrang zou komen, doet de Belgische uitvoerende autoriteit op het moment van de inbeslagname of erna, een kennisgeving aan diegene die geschaad wordt door het beslag, al dan niet op verzoek van deze laatste.”;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Deze kennisgeving vermeldt:

1° de uitvaardigende autoriteit;

2° de plaats, datum en kwalificatie van de feiten die de aanleiding vormen voor de inbeslagneming;

3° de tekst van artikel 22, §§ 1 en 2, van deze wet.”.

HOOFDSTUK 18. — *Wijzigingen van de wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoeging van een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering*

Art. 79. Artikel 4 van de wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoeging van een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering wordt vervangen als volgt:

“Art. 4. § 1. Binnen de Federale Overheidsdienst Justitie worden een dienst gerechtskosten en een vereffeningsbureau opgericht.

De dienst gerechtskosten maakt deel uit van het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie bij de Federale Overheidsdienst Justitie. Voornoemde dienst bestaat uit een centraal bureau gerechtskosten en een taxatiebureau.

§ 2. Het centraal bureau gerechtskosten heeft als opdracht:

1° de uitwerking, de opvolging en de evaluatie van de regelgeving inzake gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten, met inbegrip van de onderhandelingen over tariefbesluiten voor specifieke beroepsgroepen;

2° het verstrekken van de informatie die noodzakelijk is voor een uniforme toepassing van de regelgeving inzake de taxatie van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten;

3° de betaling van de gerechtskosten die voortkomen uit de opdrachten uitgevoerd door de telecomoperatoren in het kader van het af luisteren van communicatie;

4° het verstrekken aan de directeur-generaal van het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie bij de Federale Overheidsdienst Justitie van een advies inzake beroepen;

5° eventuele andere door de Koning toegewezen taken.

§ 3. Het taxatiebureau heeft als opdracht:

1° de behandeling van alle kostenstaten opgesteld naar aanleiding van opdrachten gegeven door een magistraat of een bevoegd lid van een politie- of inspectiedienst bedoeld in artikel 3, § 1;

2° eventuele andere door de Koning toegewezen taken.

Het model van de in het eerste lid, 1°, bedoelde kostenstaten wordt, in voorkomend geval volgens het type prestatieverlener, bepaald door de minister bevoegd voor Justitie.

3° il est inséré un paragraphe 2/1 rédigé comme suit:

“§ 2/1. Le procureur du Roi peut, sur autorisation du juge d’instruction, prendre toutes les mesures coercitives nécessaires pour effectuer la saisie visée au paragraphe 1er pour laquelle seul le juge d’instruction est compétent.

Le juge d’instruction statue sur la demande motivée du procureur du Roi dans un délai de quarante-huit heures après réception de la demande.

Le juge d’instruction examine exclusivement la légalité et la proportionnalité de la mesure coercitive à prendre.

La décision du juge d’instruction n’est susceptible d’aucun recours.”.

Art. 77. Dans l’article 34, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 19 mars 2012, les mots “le tribunal” sont remplacés par les mots “le procureur du Roi”.

CHAPITRE 17. — *Modification de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d’enquête européenne en matière pénale*

Art. 78. À l’article 22 de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d’enquête européenne en matière pénale, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

“Dans ce cadre et sauf si les éléments de preuve ont déjà été transférés immédiatement aux autorités compétentes de l’État d’émission ou si la confidentialité d’une enquête devait être compromise, l’autorité d’exécution belge donne, au moment de la saisie ou ultérieurement, une notification à la personne lésée par la saisie, à la demande ou non de cette dernière.”;

2° le paragraphe 1er est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Cette notification mentionne:

1° l’autorité d’émission;

2° le lieu, la date et la qualification des faits à l’origine de la saisie;

3° le texte de l’article 22, §§ 1 et 2, de la présente loi.”.

CHAPITRE 18. — *Modifications de la loi du 23 mars 2019 concernant les frais de justice en matière pénale et les frais assimilés et insérant un article 648 dans le Code d’instruction criminelle*

Art. 79. L’article 4 de la loi du 23 mars 2019 concernant les frais de justice en matière pénale et les frais assimilés et insérant un article 648 dans le Code d’instruction criminelle est remplacé par ce qui suit:

“Art. 4. § 1er. Au sein du Service Public Fédéral Justice, il est créé un service des frais de justice et un bureau de liquidation.

Le service des frais de justice fait partie de la direction générale de l’Organisation judiciaire du Service public fédéral Justice. Il est composé d’un bureau central des frais de justice et d’un bureau de taxation.

§ 2. Le bureau central des frais de justice s’occupe:

1° de l’élaboration, du suivi et de l’évaluation de la réglementation en matière de frais de justice en matière pénale et des frais assimilés, y compris la négociation des arrêtés tarifaires pour des groupes professionnels spécifiques;

2° de fournir les informations nécessaires à une mise en application uniforme de la réglementation relative à la taxation des frais de justice en matière pénale et des frais assimilés;

3° du paiement des frais de justice générés par les prestations livrées par les opérateurs télécoms dans le cadre des écoutes de communication;

4° de rendre au directeur général de la direction générale de l’Organisation judiciaire du Service public fédéral Justice un avis en matière de recours;

5° d’éventuelles autres tâches attribuées par le Roi.

§ 3. Le bureau de taxation a pour missions:

1° de traiter tous les états de frais établis à l’occasion de missions confiées par un magistrat ou un membre compétent d’un service de police ou d’un service d’inspection visé à l’article 3, § 1er;

2° d’assurer d’éventuelles autres tâches attribuées par le Roi.

Le modèle des états de frais visé à l’alinéa 1er, 1°, est déterminé, le cas échéant, selon le type de prestataire de services, par le ministre qui a la Justice dans ses attributions.

§ 4. Het vereffeningsbureau valt onder de verantwoordelijkheid van de Stafdienst Budget en Beheerscontrole bij de Federale Overheidsdienst Justitie en staat onder de leiding van een of meer financieel deskundigen.

Het vereffeningsbureau controleert of de informatie die noodzakelijk is voor de vereffening werd overgezonden en gelast de betaling van de kostenstaten.

Art. 80. Artikel 10 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 31 juli 2020, wordt opgeheven.

Art. 81. Artikel 17/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 31 juli 2020, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. De leden van het gerechtspersoneel, daaronder begrepen zij die de graad van griffier of griffier-hoofd van dienst hebben, die tewerkgesteld zijn in een taxatiebureau verbonden aan een rechtbank van eerste aanleg, worden na de opheffing van die taxatiebureaus, met hun instemming, automatisch geïntegreerd in de dienst gerechtskosten bedoeld in artikel 4.

De Koning kan ter zake andere nadere regels bepalen.”.

HOOFDSTUK 19. — *Wijzigingen van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht*

Art. 82. In het opschrift van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht worden de woorden “en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden” ingevoegd tussen het woord “Strafwetboek” en de woorden “met betrekking tot”.

Art. 83. In dezelfde wet wordt een titel 6/1 ingevoegd, luidende: “Bevoegdheid om in rechte op te treden”.

Art. 84. In titel 6/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij artikel 83, wordt een artikel 115/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 115/1. Onverminderd artikel 17, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek of andere bijzondere wetten, kan elke stichting van openbaar nut en elke rechtspersoon in rechte optreden in de procedures waartoe de toepassing van de artikelen 417/25 tot 417/41 en 417/43 tot 417/47, 433quinquies, § 1, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek in geval van een minderjarig slachtoffer aanleiding zou geven, onder de volgende voorwaarden:

1° het statuut voorziet in de bestrijding van mensenhandel met het oog op de seksuele uitbuiting gepleegd op minderjarigen, seksuele uitbuiting van minderjarigen en van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen, en

2° voldoet aan de in artikel 17, tweede lid, 1° tot 3°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde voorwaarden.

Het recht om in rechte op te treden kan evenwel slechts worden uitgeoefend door een andere rechtspersoon dan een stichting van openbaar nut indien die is erkend door de Koning, die de nadere regels van die erkenning bepaalt.”.

HOOFDSTUK 20. — *Wijziging van de wet van 26 december 2022 houdende diverse bepalingen inzake rechterlijke organisatie II*

Art. 85. In artikel 85 van de wet van 26 december 2022 houdende diverse bepalingen inzake rechterlijke organisatie II, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Wanneer het gaat om een betrekking in een mandaat van hoofdgriffier of hoofdsecretaris dan wordt de mandaathouder, wiens mandaat is gestart voor de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 29 maart 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 mei 2018 houdende de classificatie van de functies van het niveau A binnen de rechterlijke organisatie, voor het lopende mandaat, alsook voor de verlengingen ervan, van rechtswege de weddenschaal toegekend verbonden aan de klasse opgenomen in het genoemde koninklijk besluit van 29 maart 2022.”.

HOOFDSTUK 21. — *Subsidiëring van het Hindoe Forum van België*

Art. 86. Aan de vereniging zonder winstoogmerk “Hindoe Forum van België”, waarvan de zetel gevestigd is te 1040 Brussel, Oudergemlaan 197, wordt een toelage toegekend, waarvan de Koning de nadere regels van de werkings- en personeelskosten bepaalt, met het oog op de structurering van het hindoeïsme in België.

De daartoe vereiste bedragen worden jaarlijks op de begroting van de FOD Justitie ingeschreven.

§ 4. Le bureau de liquidation est sous la responsabilité du Service d’encadrement Budget et Contrôle de la Gestion du Service Public Fédéral Justice et sous la direction d’un ou plusieurs experts financiers.

Le bureau de liquidation vérifie si les informations nécessaires à la liquidation ont été transmises et ordonne le paiement des états de frais.

Art. 80. L’article 10 de la même loi, modifié par la loi du 31 juillet 2020, est abrogé.

Art. 81. L’article 17/1 de la même loi, inséré par la loi du 31 juillet 2020, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

“§ 2. Les membres du personnel judiciaire, y compris ceux qui ont le grade de greffier ou greffier chef de service, qui sont employés dans un bureau de taxation attaché à un tribunal de première instance, sont après la suppression de ces bureaux de taxation automatiquement intégrés, avec leur consentement, dans le service des frais de justice visé à l’article 4.

Le Roi peut à cet égard déterminer d’autres modalités.”.

CHAPITRE 19. — *Modifications de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal en ce qui concerne le droit pénal sexuel*

Art. 82. Dans l’intitulé de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal en ce qui concerne le droit pénal sexuel, les mots “et relative à la compétence d’ester en justice,” sont insérés entre les mots “Code pénal” et les mots “en ce qui”.

Art. 83. Dans la même loi, est inséré un titre 6/1 intitulé “Compétence pour ester en justice”.

Art. 84. Dans le titre 6/1 de la même loi, inséré par l’article 83, il est inséré un article 115/1 rédigé comme suit:

“Art. 115/1. Sans préjudice de l’article 17, alinéa 2, du Code judiciaire ou d’autres lois particulières, toute fondation d’utilité publique et toute personne morale peuvent ester en justice dans les procédures auxquelles donnerait lieu l’application des articles 417/25 à 417/41 et 417/43 à 417/47, 433quinquies, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code pénal en cas de victime mineure, aux conditions suivantes:

1° leur statut prévoit de lutter contre la traite des êtres humains à des fins d’exploitation sexuelle commise sur des mineurs, l’exploitation sexuelle des mineurs et contre les images d’abus sexuels de mineurs, et

2° elles remplissent les conditions visées à l’article 17, alinéa 2, 1° à 3°, du Code judiciaire.

Cependant, le droit d’ester en justice par une personne morale autre qu’une fondation d’utilité publique, ne peut être exercé que si elle a été agréée par le Roi qui fixe les modalités de cet agrément.”.

CHAPITRE 20. — *Modification de la loi du 26 décembre 2022 portant des dispositions diverses en matière d’organisation judiciaire II*

Art. 85. Dans l’article 85 de la loi du 26 décembre 2022 portant des dispositions diverses en matière d’organisation judiciaire II, l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Lorsque l’emploi concerné est un mandat de greffier en chef ou de secrétaire en chef, le titulaire du mandat, dont le mandat a entamé avant l’entrée en vigueur de l’arrêté royal du 29 mars 2022 modifiant l’arrêté royal du 15 mai 2018 portant la classification des fonctions de niveau A dans l’organisation judiciaire, se voit accorder de plein droit, pour le mandat en cours, ainsi que pour les prolongations de celui-ci, l’échelle de traitement liée à la classe mentionnée dans l’arrêté royal précité du 29 mars 2022.”.

CHAPITRE 21. — *Octroi d’un subside au Forum Hindou de Belgique*

Art. 86. Un subside est accordé à l’association sans but lucratif “Forum Hindou de Belgique”, dont le siège est établi à 1040 Bruxelles, avenue d’Auderghem 197, en vue de la structuration de l’hindouïsme en Belgique, dont les modalités relatives aux frais de fonctionnement et de personnel sont fixées par le Roi.

Les sommes nécessaires pour y faire face sont inscrites annuellement au budget du SPF Justice.

HOOFDSTUK 22. — *Subsidiëring van het Oecumenisch Patriarchaat van Constantinopel*

Art. 87. Aan de vereniging zonder winstoogmerk "Orthodox Aartsbisdom van België", waarvan de zetel gevestigd is te 1030 Brussel, Charbolaan 71, wordt een toelage toegekend, waarvan de Koning de nadere regels van de werkingskosten van het Oecumenisch Patriarchaat van Constantinopel bepaalt.

De daartoe vereiste bedragen worden jaarlijks op de begroting van de FOD Justitie ingeschreven.

HOOFDSTUK 23. — *Subsidiëring van het Centraal Comité van de Anglicaanse Eredienst*

Art. 88. Aan de vereniging zonder winstoogmerk "Centraal Comité van de Anglicaanse Eredienst in België", waarvan de zetel gevestigd is te 1050 Brussel, Kapitein Crespelstraat 29, wordt een toelage toegekend, waarvan de Koning de nadere regels van de werkingskosten van het Centraal Comité van de Anglicaanse Eredienst in België bepaalt.

De daartoe vereiste bedragen worden jaarlijks op de begroting van de FOD Justitie ingeschreven.

HOOFDSTUK 24. — *Bekrachtiging van een koninklijk besluit inzake kansspelen*

Art. 89. Het koninklijk besluit van 16 november 2022 betreffende de bijdrage in de werkings-, personeels- en oprichtingskosten van de Kansspelcommissie verschuldigd door de houders van de vergunningen klasse A, A+, B, B+, C, E, F1, F1+, F2, G1 en G2 voor het burgerlijk jaar 2023 is bekrachtigd met uitwerking op de dag van zijn inwerkingtreding.

HOOFDSTUK 25. — *Bekrachtiging van het koninklijk besluit van 11 december 2022 tot vaststelling van de lijst van inrichtingen zoals bedoeld in artikel 4 van de wet van 23 maart 2020 tot wazigmaking van de beelden van nucleaire installaties en kritieke inrichtingen, en tot inperking van het maken of verspreiden van luchtfoto's van die installaties en inrichtingen, in het belang van de openbare veiligheid*

Art. 90. Het koninklijk besluit van 11 december 2022 tot vaststelling van de lijst van inrichtingen zoals bedoeld in artikel 4 van de wet van 23 maart 2020 tot wazigmaking van de beelden van nucleaire installaties en kritieke inrichtingen, en tot inperking van het maken of verspreiden van luchtfoto's van die installaties en inrichtingen, in het belang van de openbare veiligheid is bekrachtigd met uitwerking op de dag van zijn inwerkingtreding.

HOOFDSTUK 26. — *Evaluatie*

Art. 91. Binnen een termijn van twee jaar, te rekenen van de inwerkingtreding van de artikelen 7 tot 9 en 45, worden deze bepalingen onderworpen aan een evaluatie. Die evaluatie wordt toevertrouwd aan de minister van Justitie.

HOOFDSTUK 27. — *Overgangsbepalingen*

Art. 92. De verzoeken die bij de commissie voor financiële hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders werden ingediend na 18 maart 2020 en die om die reden onontvankelijk werden verklaard wegens laattijdige indiening, worden ambtshalve of op vraag van de verzoeker door het secretariaat van de commissie heropend binnen een termijn van achttien maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

Diegenen die nog geen verzoek hadden ingediend voor 19 maart 2020, kunnen bij wijze van overgangsmaatregel nog een verzoek indienen binnen een termijn van achttien maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 93. De wijziging van artikel 36, §§ 2 en 3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis waaruit volgt dat de voorwaarden gehandhaafd worden tot de beslissing ten gronde kracht van gewijsde heeft verkregen of tot een beslissing van vroegere datum tussenkomt die een einde maakt aan de vervolging is van toepassing op voorwaarden die lopende zijn op het moment van inwerkingtreding van artikel 56, 1° en 2°, nadat de betrokken rechter zich na de inwerkingtreding van artikel 56, 1° en 2°, heeft kunnen uitspreken over de eventuele wijziging, opheffing of vrijstelling ervan.

Art. 94. De artikelen 5 en 6 zijn niet van toepassing voor de hoven en rechtbanken die op de datum van inwerkingtreding van deze wet nog geen protocol hebben gesloten zoals voorzien in artikel 5. Uiterlijk 1 januari 2028 dienen de hoven en rechtbanken een protocol zoals voorzien in artikel 5 te hebben gesloten.

CHAPITRE 22. — *Octroi d'un subside au Patriarcat œcuménique de Constantinople*

Art. 87. Un subside est accordé à l'association sans but lucratif "Archevêché orthodoxe de Belgique", dont le siège est établi à 1030 Bruxelles, avenue Charbo 71, en vue d'assurer les frais de fonctionnement du Patriarcat œcuménique de Constantinople, dont les modalités sont fixées par le Roi.

Les sommes nécessaires pour y faire face sont inscrites annuellement au budget du SPF Justice.

CHAPITRE 23. — *Octroi d'un subside au Comité Central du Culte Anglican en Belgique*

Art. 88. Un subside est accordé à l'association sans but lucratif "Comité Central du Culte Anglican en Belgique", dont le siège est établi à 1050 Bruxelles, rue Capitaine Crespel 29, en vue d'assurer les frais de fonctionnement du Comité Central du Culte Anglican en Belgique, dont les modalités sont fixées par le Roi.

Les sommes nécessaires pour y faire face sont inscrites annuellement au budget du SPF Justice.

CHAPITRE 24. — *Confirmation d'un arrêté royal en matière de jeux de hasard*

Art. 89. L'arrêté royal du 16 novembre 2022 relatif à la contribution aux frais de fonctionnement, de personnel et d'installation de la Commission des jeux de hasard due par les titulaires de licence de classe A, A+, B, B+, C, E, F1, F1+, F2, G1 et G2 pour l'année civile 2023 est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

CHAPITRE 25. — *Confirmation de l'arrêté royal du 11 décembre 2022 fixant la liste des établissements visés à l'article 4 de la loi du 23 mars 2020 visant à flouter les images d'établissements nucléaires et sensibles et à limiter la prise ou la diffusion de photographies aériennes de ces établissements dans l'intérêt de la sécurité publique*

Art. 90. L'arrêté royal du 11 décembre 2022 fixant la liste des établissements visés à l'article 4 de la loi du 23 mars 2020 visant à flouter les images d'établissements nucléaires et sensibles et à limiter la prise ou la diffusion de photographies aériennes de ces établissements dans l'intérêt de la sécurité publique est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

CHAPITRE 26. — *Évaluation*

Art. 91. Endéans un délai de deux ans, à compter de l'entrée en vigueur des articles 7 à 9 et 45, ces dispositions feront l'objet d'une évaluation. Cette évaluation est confiée au ministre de la Justice.

CHAPITRE 27. — *Dispositions transitoires*

Art. 92. Les demandes introduites auprès la commission d'aide financière aux victimes d'actes intentionnels et aux sauveteurs occasionnels après le 18 mars 2020 et qui ont, de ce fait, été déclarées irrecevables en raison de leur caractère tardif sont rouvertes par le secrétariat de la commission, d'office ou à la demande du requérant dans un délai de dix-huit mois à compter de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Les personnes qui n'ont pas introduit de demande avant le 19 mars 2020 peuvent encore le faire, à titre transitoire, dans un délai de dix-huit mois à compter de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 93. La modification à l'article 36, §§ 2 et 3, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive dont il découle que les conditions sont maintenues jusqu'à l'intervention d'un jugement définitif au fond ou jusqu'à l'intervention d'une décision antérieure mettant fin aux poursuites, s'applique aux conditions en cours au moment de l'entrée en vigueur de l'article 56, 1° et 2°, après que le juge concerné a pu statuer, après l'entrée en vigueur de l'article 56, 1° et 2°, sur leur modification, levée ou dispense éventuelle.

Art. 94. Les articles 5 et 6 ne s'appliquent pas aux cours et tribunaux qui n'ont pas encore conclu le protocole prévu à l'article 5 à la date d'entrée en vigueur de la présente loi. Au plus tard le 1er janvier 2028, les cours et tribunaux doivent avoir conclu un protocole tel que prévu à l'article 5.

HOOFDSTUK 28. — *Inwerkingtreding*

Art. 95. De artikelen 5, 6 en 70 treden in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

De artikelen 79 tot 81 en 85 treden in werking op 1 januari 2024.

De artikelen 86 tot 88 en 90 treden in werking op 1 juli 2023.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 18 januari 2024.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,
P. VAN TIGCHELT

Met 's Lands zegel gezegeld:

De Minister van Justitie,

P. VAN TIGCHELT

Nota

(1) Kamer van volksvertegenwoordigers

(www.dekamer.be)

Stukken : 55-3322 (2022/2023)

Integraal Verslag : 11 januari 2024.

CHAPITRE 28. — *Entrée en vigueur*

Art. 95. Les articles 5, 6 et 70 entrent en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Les articles 79 à 81 et 85 entrent en vigueur le 1er janvier 2024.

Les articles 86 à 88 et 90 entrent en vigueur le 1er juillet 2023.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 18 janvier 2024.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de la Justice,
P. VAN TIGCHELT

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,

P. VAN TIGCHELT

Note

(1) Chambre des représentants

(www.lachambre.be)

Documents : 55-3322 (2022/2023)

Compte rendu intégral : 11 janvier 2024.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C - 2024/000723]

22 DECEMBER 2023. — Koninklijk besluit houdende toekenning van een toelage aan de vzw "UniQue" om bepaalde kosten te dekken van het project "Kleur bekennen"

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat, op de artikelen 121 tot 124;

Gelet op de wet van 26 december 2022 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2023, op sectie 12 - FOD Justitie;

Gelet op het koninklijk besluit van 20 mei 2022 betreffende de administratieve, begrotings- en beheerscontrole;

Overwegende dat een krediet van een miljoen negenhonderdzeventigduizend euro (1.967.000 euro) op de organisatieafdeling 12.58.52, activiteitenprogramma 58/5, basisallocatie 33.00.41 van de administratieve begroting van de FOD Justitie voor het begrotingsjaar 2023 is ingeschreven;

Overwegende dat op 17 mei 2023 een projectoproep is gedaan, die op 17 juli 2023 is afgesloten;

Overwegende dat het door de vereniging ingediende project gunstig gerangschikt werd na de evaluatie van alle ontvangen projecten;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën gegeven op;

Op de voordracht van de Staatssecretaris voor Gendergelijkheid, Gelijke Kansen en Diversiteit;

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. § 1. Een toelage van 30.000 euro wordt toegekend aan de vzw "UniQue" met zetel gevestigd te Leuvensestraat 5, B-3010 Kessel-Lo - Leuven (ondernemingsnummer BE 0898.990.258 en rekeningnummer BE87 0015 5988 5894), om bepaalde kosten te dekken van het project "Kleur bekennen".

§ 2. Het project bestaat erin om doormiddel van een zebrapad, een regenboogbank, een monument en een wandeling door de stad Leuven in te zetten op het bevorderen van zichtbaarheid van en creëren van veilige ruimtes voor LGBTQI*-personen.

§ 3. Het project heeft de volgende doelstellingen:

- de openheid voor diversiteit en het welkom zijn van iedereen ongeacht hun seksuele oriëntatie en genderidentiteit en -expressie zichtbaar maken in het straatbeeld;

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C - 2024/000723]

22 DECEMBRE 2023. — Arrêté royal portant sur l'octroi d'un subside à l'asbl « UniQue » pour couvrir certains frais liés au projet « Couleur bekennen »

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 22 mai 2003 portant organisation du budget et de la comptabilité de l'État fédéral, notamment les articles 121 à 124 ;

Vu la loi du 26 décembre 2022 contenant le budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2023, à la section 12 - SPF Justice ;

Vu l'arrêté royal du 20 mai 2022 relatif au contrôle administratif, budgétaire et de gestion ;

Considérant qu'un crédit d'un million neuf cent soixante-sept mille euros (1.967.000 euros) est inscrit à la division organique 12.58.52, programme d'activité 58/5, allocation de base 33.00.41 du budget administratif du SPF Justice pour l'année budgétaire 2023 ;

Considérant qu'un appel à projets a été adressé le 17 mai 2023 et s'est clôturé le 17 juillet 2023 ;

Considérant que le projet soumis par l'association a été classé en ordre utile à la suite de l'évaluation de l'ensemble des projets reçus ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le ;

Sur la proposition de la Secrétaire d'État à l'Égalité des genres, à l'Égalité des chances et à la Diversité ;

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. § 1er. Un subside de 30.000 euros est alloué à l'asbl « UniQue » dont le siège est établi Leuvensestraat 5, B-3010 Kessel-Lo - Leuven (numéro d'entreprise BE 0898 990 258 et numéro de compte BE87 0015 5988 5894), pour couvrir certains frais du projet « Couleur bekennen ».

§ 2. Le projet consiste à promouvoir la visibilité et la création d'espaces sûrs pour les personnes LGBTQI* grâce à un passage pour piéton, un banc aux couleurs de l'arc-en-ciel, et un itinéraire de promenade dans la ville de Louvain.

§ 3. Le projet poursuit les objectifs suivants :

- rendre visible, dans la ville, l'ouverture à la diversité et le bon accueil de tout un chacun, quelle que soit son orientation sexuelle et son identité ou son expression de genre ;